Nr. 178. Środa 17 Lipca 1878. Rok 68

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa l. 20. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł. [illegible] cznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety L[illegible]skiej" [illegible] ją cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od [illegible] czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą pierwsi 7[illegible] ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 cent k[illegible] po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Carrefour de la Croix Rouge 2.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego Excellencya Pan Namiestnik zamianował oficyała rachunkowego Benedykta Baranowskiego rewidentem, asystenta rachunkowego Alojzego Lipińskiego oficyałem, a praktykanta rachunkowego Józefa Mühlnera asystentem w biurze rachunkowem c. k. Namiestnictwa.

Jego Excellencya Pan Namiestnik przeniósł praktykanta budownictwa Henryka Kwiatkowskiego z Nowego Sącza do Jasła.

C. k. krajowa Rada szkolna zamianowała tymczasowego nauczyciela Karola Gerbranta w Mogielnicy starej — rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Mogielnicy starej; nauczyciela dotychczasowego w Kossowie Dymitra Pukanowa rzeczywistym nauczycielem w Kossowie a rzeczywistego nauczyciela Alfreda Rewakowicza w Gniewczynie rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej pospolitej w Kolbuszowej.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, dnia 17 lipca

Pisząc przed kilku dniami o wyborach węgierskich, wyraziliśmy opinię, że stronnictwo liberalne zwycięży ostatecznie, a frakcye opozycyjne skazane będą nadal na dotychczasową, wcale jałową egzystencyę. Zdrowy zmysł wyborców z każdym dniem przebija się coraz dobitniej z agitacyi wyborczej, a opinia powyższa da się dziś oprzeć na faktach dodatnich. Frakcye opozycyjne są konsekwentne w błędnym kierunku swoim. Jak wśród kampanii ugodowej, nie mogąc zdobyć się na odrębny program, któryby był nietylko dodatnim lecz w danych warunkach także wykonalnym, poprzestały na samem stawianiu trudności dziełu ugodowemu, tak dziś występują przeciw stronnictwu liberalnemu nie pod hasłem nowego, zbawiennego programu, lecz starają się przekonać wyborców, że stronnictwo to za zawarcie wrzekomo zgubnej ugody, zasłużyło na karę przy urnie wyborczej. Jeżeliby wyborcy poszli za tą radą i zamiast umiarkowanych a wytrawnych kandydatów liberalnych wybrali krzykliwych opozycyonistów, narzucających się wszędzie natrętnie, ukaraliby więcej siebie samych niż odepchniętych kandydatów. Przykro niezawodnie stracić zaufanie swoich wyborców i mandat sumiennie piastowany, ale jeszcze przykrzej stracić dobrego reprezentanta i dostać na jego miejsce szarlatana politycznego.

Gorąca walka, jaką dziś przebyć musi stronnictwo liberalne, aby utrzymać się na zajmowanem dotąd stanowisku, wyjdzie mu o tyle na dobre, że wzmocni węzeł solidarności i powstrzyma rozkład wewnętrzny. W czasie kampanii ugodowej zanosiło się nieraz na taki rozkład, a mianowicie na odłączenie się dawnych deakistów od kilkoletnich sprzymierzeńców z obozu Tiszy. Dla Węgier rozkład taki byłby cofnięciem pracy organicznej o cały okres pełen szczęśliwych chociaż niedokonanych jeszcze reform, byłby odwrotem na stanowisko, na którem przed laty parlament węgierski miał przed sobą smutny horoskop bankructwa polityczno - finansowego. Właśnie na widok tego horoskopu Tisza podał rękę deakistom i inaugurował okres zbawiennych reform, którym ugoda stanęła w drodze. Wracać na to stanowisko po przebyciu najtrudniejszych przejść i to w chwili, gdy ustąpiła główna przeszkoda w dokonaniu rozpoczętych reform, opuścić rozpoczętą pracę organiczną na to, aby parlament stał się napowrót widownią gorszącej walki stronnictw — to byłoby krokiem tak zgubnym, samobójczym, że jeszcze w ostatniej chwili zmysł polityczny wyborców musiałby się ocknąć i zgromić propagatorów rozdwojenia.

Rezultat wyborów węgierskich budzi wielkie zajęcie po przeciwnej stronie Litawy, gdzie w roku przyszłym toczyć się będzie także wielka kampania wyborcza. Stronnictwo wiernokonstytucyjne jest żywo interesowane wynikiem wyborów węgierskich i sympatyami swojemi stoi stanowczo po stronie partyi liberalnej, jako większości parlamentarnej, z którą wspólnie dokonało dzieła ugodowego. Dualistyczna forma rządu wiąże ściśle oba te stronnictwa; muszą one nawzajem wspierać się i żyć w harmonii dla wspólnego dobra. Ubiegły okres walk konstytucyjnych wykazał, że oba stronnictwa uznają konieczność takiej harmonii, gdyż nieraz w chwili stanowczej głos zalitawski zaważył na szali w sposób, zapewniający stronnictwu wiernokonstytucyjnemu dalsze powodzenie.

Kampania ugodowa nadwyrężyła cokolwiek tę harmonię a w leniwym przebiegu tej kampanii była nieraz chwila tak krytyczna, że zanosiło się na wypowiedzenie przyjaźni i sojuszu politycznego. Instynkt zachowawczy i świadomość politycznej konieczności odniosły za każdym razem tryumf zupełny nad chwilowemi wybuchami animozyi i oba stronnictwa dziś zostają w takich samych stosunkach jak przed waśniami ugodowemi.

Wybory węgierskie wywrą, jak się zdaje, pewien wpływ na organizacyę stronnictwa wiernokonstytucyjnego w przyszłorocznej kampanii wyborczej. Już dziś spotykamy się z głosami, które nawołują kluby i frakcye wiernokonstytucyjne, ażeby zlały się napowrót w całość organiczną i wytworzyły w ten sposób solidarną większość parlamentarną na wzór węgierski. Podział stronnictwa wiernokonstytucyjnego na kluby był dziełem bezpośrednich wyborów. Z wyborów tych wyszło stronnictwo-wiernokonstytucyjne w tak znacznej większości, że odtąd nie potrzebowało jak dawniej stać ciągle na straży wobec ataków groźnej opozycyi. Podzielono się na kluby w przekonaniu, że będą to korpusy jednej armii parlamentarnej, korpusy operujące na własną ręką na polu ustawodawczem, ale zawsze gotowe do solidarnego wystąpienia, jeżeliby groził jaki atak na wspólną pozycyę konstytucyjną. Nie da się zaprzeczyć, że podział zbyt licznego stronnictwa na kluby posiada pewne zalety, mianowicie tę, że ułatwia wszechstronny rozbiór prac ustawodawczych. Ale sprawa ugodowa zachwiała wiarę w użyteczność tego podziału, bo jak się pokazało w toku nieporozumień ugodowych, podział ten wychodził na korzyść żywiołów, które pracowały w kierunku ujemnym, dążąc do rozbicia rokowań. Ale przed odnowieniem ugody obecnie zawartej stronnictwo wiernokonstytucyjne przebywać będzie nie jedną lecz dwie kampanie wyborcze, więc co do przyszłej kadencyi Rady państwa usunięcie podziału na kluby

---

13)

Z PAMIĘTNIKÓW PLOTKARZA

Przez

Autora „Kłopotów Starego Komendanta".

(Ciąg dalszy.)

Patrzę, osoba jeszcze młoda, od stóp do głowy czarno ubrana, z mnóstwem naszytych białych sznureczków to na kołnierzyku, to na rękawach, to koło kieszeni, nie mówiąc już o dwóch szerokich rażącej białości plisach na dole powłoczystej sukni. Wszystko to razem wzięte z przygnębioną miną i oczami po łzach nabrzmiałemi każe się domyślać, że ta pani musiała wprost ze cmentarza zajechać do mnie.

Prócz niej jest jeszcze jegomość pewien lat może trzydziestu, pulchny, rumiany z twarzą połyskującą koloru pączka do jedzenia cukrem posypanego. Jegomość bez względu na smutek pani uśmiecha się rozkosznie, balansując na nóżkach cokolwiek za cienkich do całego korpusu. Pani się prezentuje jako Starosielska przyjaciółka pani Drachowskiej, a pana przedstawia ogólnym frazesem kuzyna, niby opiekuna, nie wymieniając nazwiska.

Proszę go siedzieć, podając krzesło.

— A nie panie dzieju, daję, słowo ja dziękuję i postoję — mówi, odbierając krzesło i odstawiając na bok.

Postójże sobie kiedy tak chcesz, myślę, i zająwszy fotel naprzeciw żałobnej pani Starosielskiej, mówię:

— Czemuż mam przypisać to szczęście...

— Pani Drachowska, przyjaciółka ciotki pana, ośmieliła mię, żeby się udać do pana dobrodzieja z prośbą.

— A zatem słucham pani z przyjemnością....

— Muszę pana dobrodzieja objaśnić, że jestem wdową z pięciorgiem dzieci.

— Co do wdowieństwa — przerywam — już domyślam się tego, patrząc na jej ubiór, ale co do....

— Ale co do pięciorga dzieci — przerywa znów ona — to także jest prawdą, i pan Teofil poświadczy.....

— Jest, jest pięcioro panie dziu, daję słowo — rzecze stojący za jej plecami kuzyn czy opiekun, zacierając ręce.

— Ja proszę pana dobrodzieja, mam interes dość znaczny na Floryańskiej ulicy...

— To jest magazyn strojów i wszelkich nowości damskich — dorzuca kuzynek widząc, że ja tego wyrażenia interes nie rozumiem — interes świetnie stojący, daję słowo, bardzo świetnie....

— Otóż nieboszczyk mój mąż — mówi dalej dama w żałobie, ciężko wzdychając i zawracając mglisto oczami — z powodu owych śniadanek po handlach i loteryi zwanej liczbową, bardzo mnie zachwiał przed samą śmiercią. Spoczywa on już w ziemi, proszę pana dobrodzieja, i nie powinnam o nim źle mówić, ale postąpił ze mną nieuczciwie, zostawiwszy tyle wekslowych długów po sobie. Że chodził na śniadanka wiedziałam, bo nigdy obiadu nie jadł z apetytem, ale powiada, że go znajomi zapraszają ciągle.... czasem widzisz moja Jadwisiu, wypada poprosić kogo, jak idzie o podpis na wekslu lub o jaki interes.... zwyczajnie jak między ludźmi.... Ale o loteryi proszę pana dowiedziałam się dopiero po śmierci.... pełna szuflada w biórku zostało kartek.

— Jednakże pani dzika coś domyślała się, daję słowo.... — wtrąca pan Teofil....

— Oj domyślałam się, domyślałam, i nieraz mówiłam jak komu dobremu: „Mój Wicusiu, mój drogi Wicusiu, życie ty moje, powiedz mi, ty masz jakiegoś móla, który cię gryzie, przyznaj się przed żoną". Ale on bywało nic tylko chodzi i chodzi, i szepcze jakieś cyfry, i biegnie do biórka i pisze, medytuje — a jak już przyszła środa i sobota, bo w te dnie są ciągnienia we Lwowie i Wiedniu, to do piątej godziny miejsca sobie nie mógł znaleźć... Potem leci gdzieś i wraca jak człowiek bez życia.... Cały wieczór siedzi jak mruk z zamkniętemi oczami, i nic nie słyszy i nie odpowiada, nawet kiedy mu Józia, potrzeba panu wiedzieć, mam córkę już szesnastoletnią Józię, poda papierosa, to zapali machinalnie... i nic.... kiedyindziej bywało pocałuje ją w czoło albo uszczypnie w policzek.

Widząc, że ta rozprawa pani Starosielskiej zaczyna przybierać rozmiary groźne dla cierpliwości takiego jak ja człowieka, ośmielam się delikatnie przywołać ją do porządku, pytając, czem mogę służyć?

— Niechże pan dobrodziej pozwoli, ja zaraz przyjdę do tego. Otóż jak go trafił *szlag* dwa miesiące temu...

— I dni ośm słowo daję — dorzuca tłuściutki pan stojąc uporczywie za krzesłem pani.

— I dni ośm, tak ma pan racyę — mówi obracając się ku niemu — bo dziś mamy dwudziestego, a on skończył dwunastego o jedenastej zrana, pokazało się tyle weksli z jego podpisem, że nim wróciliśmy z pogrzebu, już żydzi wpadli do sklepu z adwokatami i nuż spisywać, pieczętować, grabić... I gdyby nie poczciwy pan Teofil, byliby mię ze wszystkiemi dziećmi wyrzucili na ulicę... Szlachetny panie Teofilu, niech ci Bóg da zdrowie i szczęście — kończy, zwracając się, znów do opiekuna z wdzięcznem spojrzeniem.

— Bagatelka pani dziko, daję słowo bagatelka... Ale cóż tam...

— Dość, że jakoś ułagodził tych szakalów, i rozłożyli długi na raty... Napisałam nowe weksle, ale mówię panu dobrodziejowi otwarcie jak na świętej spowiedzi, nie mogę wystarczyć... Gdy przyjdzie termin, to tyle musimy się nakręcić, nastudereować i naprzemyślać, że przyzna pan dobrodziej takie życie gorsze od samego konania...

— Prawda — mówię kiwając głową, nie pojmując jeszcze do czego to wszystko prowadzi.

— Wczoraj była u mnie w sklepie pani Drachowska, bo potrzebuje dla Cesi kapelusza... Ale proszę pana dobrodzieja, gdzie ona tam kupi kiedy jaki kapelusz? Chciałaby żeby było ładne i tanie i żeby jeszcze czekać na pieniądze jak jej Fejfer odda. A tu proszę pana wszystko teraz podrożało z powodu tej monety; i Prusacy od Francyi zamknęli granicę, wstążek liońskich się nie dokupić, a strusie pióra idą na wagę złota... Słyszę te Kafry okropnie tępią to ptactwo... więc ona mi powiada: udaj się pani do pana Kołasińskiego...

— Do mnie o pióra strusie i wstążki? — pytam zaciekawiony tym rezultatem długiej przedmowy.

— Nie o same pióra, ale w ogóle o pomoc w mojem nieszczęściu wdowiem.

— W jakiż to sposób proszę pani?

— Żeby pan dobrodziej był łaskaw wejść na wspólkę do mojego interesu...

— Ja! — mówię, zrywając się z krzesła.

— Do magazynu strojów damskich i nowości — dodaje, zacierając ręce i przebierając nóżkami opiekun.

— Ja, do magazynu strojów damskich? — powtarzam coraz bardziej zdziwiony taką propozycyą....

— Świetny interes, panie dzieju, daję słowo, firma znana od tylu lat....

— A pan dobrodziej ma kapitały leżące, mówiła pani Drachowska, znaczne kapitały. Więc cóż u pana dobrodzieja znaczy cztery albo pięć tysięcy reńskich, od których będzie sowity procent....

— Ależ szanowna pani, taki handel nie dla mnie, ja się zupełnie na tem nie znam.

i wytworzenie jednego stronnictwa na wzór liberalnego w Węgrzech nie jest jeszcze piekącą koniecznością.

Stan szkół ludowych w Galicyi.

IX.

VI. Konferencye okręgowe i krajowe.

(H. S.) We wszystkich okręgach szkolnych odbyły się 1876/7, w myśl rozporządzenia ministeryalnego konferencye okręgowe nauczycieli szkół ludowych, w których miało udział przeszło 2.000 nauczycieli i nauczycielek. Na każdą z nich wyznaczały rady szkolne okręgowe pewną liczbę tematów, nad którémi konferencya okręgowa miała się zastanowić i odpowiednie powzi[illegible] uchwały Wszędzie prawie domagają się rady szkolne okręgowe, aby każdy z nauczycieli opracował jeden lub dwa z tematów tych i przed zebraniem konferencyi wypracowania swe nadesłał. W Tarnopolskim okręgu przedłożyło 127 nauczycieli i nauczycielek przeszło 250 takich opracowań, w Czortkowskim około 140, a w Stanisławowskim 37 nauczycieli przeszło 150 opracowań. Chociaż wartość ich była rozmaitą, było przecież widocznem, że przeważna większość stanu nauczycielskiego pracuje gorliwie nad dalszem wykształceniem swem zawodowem, i zaznajamia się skrzętnie ze wszystkiem, co się pojawia na polu piśmiennictwa dydaktyczno-pedagogicznego i doświadcza przytem, co [illegible] da w praktyce szkolnej przeprowadzić, a w dodatku wyrabia sobie coraz dokładniejsze pojęcie o zadaniu i potrzebach dzisiejszej szkoły ludowej i dość trafne poglądy na środki przyspieszenia rozwoju szkół ludowych w ogóle. Świadczyły o tem i obrady wszystkich konferencyj okręgowych, na których poruszano najżywotniejsze zagadnienia z zakresu dydaktyki metody i pedagogii, a które odbyły się wszędzie z powagą i były przeważnie wydatnemi w uchwały, korzystne dla dobra i rozwoju szkół ludowych w okręgu. Są wprawdzie jeszcze niedokładności w poglądach na nowe plany normalne, na całokształt nauki w szkołach ludowych i na zakres poszczególnych przedmiotów, lecz doświadczenie kilkoletnie dowiodło, że wszystko to wyrówna się z czasem, ponieważ każdy rok nowy świadczy o znacznym w tej mierze postępie.

We wszystkich okręgach są już małe biblioteki okręgowe, z których nauczyciele pożyczają dzieła potrzebne im do dalszego kształcenia się w swym zawodzie. Są to dopiero zarodowe bilioteki, pomnażane corocznie z kwot, w preliminarzach funduszów okręgowych na ten cel przeznaczonych. W roku 1876/7 było we wszystkich bibliotekach okręgowych razem 2.755 dzieł w 4.037 tomach. Są to po największej części dzieła doborowe.

Według wspomnianego rozporządzenia ministeryalnego ma się co trzy lata zbierać konferencya krajowa nauczycieli szkół ludowych w siedzibie rady szkolnej krajowej podczas wakacyi. Pierwsza taka konferencya odbyła się we Lwowie w r. 1874, a tem samem przypadała druga w r. 1877. Ponieważ w roku tym miano otworzyć 6 września krajową wystawę rolniczo-przemysłową, w której grupie 33 umieszczono przedmioty szkolne, zwołała rada szkolna krajowa konferencyę wyjątkowo w dniu 3 września 1877 na pięciodniowe obrady. aby uczestnikom tejże dać sposobność zwiedzenia wystawy. Na konferencyę przybyło 88 delegatów konferencyj okręgowych, inspektorów okręgowych, dyrektorów seminaryów nauczycielskich i szkół wydziałowych, tudzież profesorów seminaryów. Konferencya miała się przedewszystkiem zastanowić nad regulaminem szkolnym i planami normalnemi, a oraz nad nauką niedzielną i przedłożyć radzie szkolnej krajowej co do obu pierwszych spraw wnioski swe w sprawie zmian lub dodatków potrzebnych w regulaminie i planach, a po trzecie zaprojektować plan nauki niedzielnej i program stosownej książki do czytania.

Konferencya powyznaczała osobne komisye do tych spraw ważnych, i pouchwalała mnogie wnioski, nietylko co do tych trzech spraw głównych ale i innych także. Lubo nie wszystkie jej wnioski dadzą się uwzględnić, szczególniej dążące do zmian w ustawach szkolnych i w ustawie o nadzorach szkolnych miejscowych i okręgowych, jest rzeczą przecież niewątpliwą, że praca jej była bardzo wydatna a obrady odbywały się w wzorowym porządku i z powagą największą. Zastanawiano się sumiennie nad sprawami będącemi na porządku dziennym i rozbierano je wśród najżywszego zajęcia przedmiotowo i wszecnstronnie. Wszyscy też członkowie konferencyi pracowali gorliwie w sekcyach lub komisyach, przygotowujących wnioski na po siedzenia pełne, na które przybywali zwykle wszyscy członkowie.

Seminarya nauczycielskie.

W seminaryach nauczycielskich zaszły w r. 1876/7 niektóre zmiany. Z powodu większego napływu kandydatów i kandydatek utworzono w seminaryum żeńskiem we Lwowie tudzież w seminaryach żeńskich w Krakowie i Lwowie klasy współrzędne. W seminaryach zaś męzkich w Tarnopolu i Stanisławowie utworzono na podstawie rozporządzenia ministeryalnego po jednej klasie współrzednej z wykładowym językiem przeważnie ruskim przy szkołach ludowych przeznaczonych do ćwiczeń praktycznych w tych seminaryach. Pod względem języka wykładowego w seminaryach męskich wschodniej części kraju przestrzegano ściśle dawniejszych w tej mierze przepisów, a mianowicie, że niektóre przedmioty wykładano w języku ruskim, a resztę w polskim, lecz pamiętano przytem, aby kandydatów zaznajamiać z terminologią tego języka, który nie był wykładowym przedmiotu jakiego. Skutek dowiódł i w roku upłynionym, że kandydaci nabyli równej biegłości w obu językach krajowych a tem samem mogą być użyci we wszystkich szkołach ludowych.

Seminarya nauczycielskie tak męskie jak żeńskie rozwijają się nieustannie najpomyślniej we wszystkich kierunkach a szczególniej pod względem stanu w nich nauki. Dyrektorowie, profesorowie i nauczyciele tych zakładów dokładają wszelkich starań, aby z nich wychodzili nauczyciele i nauczycielki do zawodu swego należycie przygotowani i w wiedzę uposażeni, a co równie ważne, wpajają w kandydatów i kandydatki wraz z zamiłowaniem do zawodu i poczucie obowiązku. Praca też ich sumienna i gorliwa wydaje z każdym rokiem obfitsze owoce, ponieważ doświadczenie zdobyte w latach poprzenich dało pochop do wprowadzenia rozmaitych ulepszeń w metodzie uczenia, aby ułatwić kandydatom i kandydatkom przyswojenie sobie udzielanych nauk. Kandydaci zaś i kandydatki, mając wzór w swych dyrektorach i nauczycielach, poświęcają się naukom gorliwie a nawet z zapałem, co też wielce się przyczynia do przeważnie pomyślnych wyników nauki. (D. n.)

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Głosy niemieckie o traktacie berlinskim.)

Dla scharakteryzowania panegirycznego tonu, w jakim dzienniki berlińskie przemawiają o rezultatach kongresu, przytaczamy niektóre ustępy z artykułów, ogłoszonych w chwili zamknięcia kongresu. I tak w *Norddeutsche Allgemeine Zeitung* czytamy: „Memoryał berliński był punktem wyjścia owej rossyjskiej akcyi, która się skończyła pod bramami Konstantynopola preliminaryami sanstefańskiemi; traktat berliński daje pieczęć jej rezultatom. Z pomiędzy mężów stanu, którzy tu byli zgromadzeni, żaden zapewne nie jest zdania, aby stworzono dzieło, które choćby jeden wiek ludzki przetrwa niezmienione. Zasługa berlińskiego kongresu polega raczej na tem, że postępy oręża rossyjskiego zostały pogodzone z żywotnemi interesami Austryi i Anglii i z wymogami rzeczywistych stosunków. Dla przyszłego rozwoju rzeczy na Wschodzie utworzono o ile możności bezpieczną drogę i zapobieżono na przyszłość starciu interesów, o ile dane stosunki na to pozwoliły. W razie gdyby później miały powstać nowe sprzeczności, nastręczy traktat berliński zasady i punkta wyjścia do porozumienia.“ *National Zeitung* pisze: „Gdy przed miesiącem zbierał się kongres, świat z niedowierzającym uśmiechem patrzał na próbę uporządkowania i pogodzenia interesów na wskroś sprzecznych. Odzywały się nawet głosy: „kongres to wojna.“ Jakoż nie ulega najmniejszej wątpliwości, że kongres był kilkakrotnie bliskim rozwiązania się i że potrzeba było silnej dłoni, która nim kierowała, aby temu zapobiedz i doprowadzić prace kongresowe do końca. Dziś pewną jest rzeczą, że „kongres to pokój.“ A jest to tylko zwykły los każdego dzieła ludzkiego, jeśli obecnie lekceważone są nadzwyczajne trudności, z jakiemi dzieło kongresowe miało do walczenia. To co zostało dokonanem, przedstawia się zawsze rozumowi ludzkiemu ze stanowiska konieczności — musiało przecież nastąpić, ponieważ nastąpiło. To też krytykowi nietrudno wynaleść liczne luki i niedostatki. Traktat dziś podpisany nie rozwiązał wprawdzie w zupełności zagadki sfinksowej, zwanej kwestyą wschodnią, chwała jego polega na tem, że światu potrzebującemu pokoju wytknął na długie lata *modum vivendi* i zapewnił pokój. Przyczyni on się niewątpliwie w wysokim stopniu do pozyskania krajów tureckich dla cywilizacyi i utoruje drogę, na której będzie możliwy dalszy rozwój tych krajów. Traktat i łączące się z nim pojedyncze układy odzwierciedliły wiernie stosunek żywiołów walczących z sobą w Europie. Mężowie stanu osiągnęli to, co było w ich mocy.“ *Kreuzzeitung* uważa traktat berliński również za dzieło pokojowe, chociaż jak w ogóle każde dzieło ludzkie nie będzie ono wiecznie trwałem, ale tylko ważnem stadyum w dalszym rozwoju kwestyi wschodniej. Tyle przynajmniej można się spodziewać, że handel będzie mógł przez kilka lat spokojnie się rozwijać, nie zakłócany co chwila nowemi obawami wojennemi. *Post* powiada, że obaj rywale świata, Anglia i Rossya, stanęły dziś naprzeciw siebie, ale tymczasowo jeszcze z ubezwładnionemi rękami. „W tych częściach tureckiego terytoryum, które nie wchodzą w zakres angielsko-rossyjskiego współzawodnictwa, istnieje wszędzie materyał do starć ale nie do wojny. Austrya będzie miała niejeden twardy orzech do zgryzenia, gdy przystąpi do uregulowania stosunków w Bośnii: ale z tego wszystkiego mogą tylko wyniknąć zatargi, które na szczęście nie będą takiemi, aby mogły doprowadzić do wielkiego konfliktu. Nastąpią także starcia z powodu autonomii nadanej helleńsko-tureckim krajom, ale rzeczą Anglii będzie zagodzić spory między Turkami i Grekami — będzie to część ciężaru, jaki wzięła na siebie Anglia obejmując formalny protektorat nad Turcyą. Francya i Włochy wmięszają się do tych sporów helleńsko-tureckich na razie tylko platonicznie, gdyż obecnie nie można się przy tem dobrze obłowić, jeśli nie zostanie postawiona kwestya Konstantynopola, a tego nie może uczynić ani Francya ani Włochy, zwłaszcza, że oba te państwa są do pewnego stopnia rywalami. Na tem też polega wielka zasługa traktatu berlińskiego, że doprowadził rzeczy do punktu, w którym przeciwnicy, chcąc rozpocząć akcyę, musieliby wytężyć wszystkie siły i dla tego potrzebują długich przygotowań. I te mocarstwa, które nie uchodzą za głównych rywalów, ale przecież chciałyby coś zagarnąć z dziedzictwa tureckiego, potrzebują dość długiego czasu, aby przerobić osiągnięty obecnie rezultat.“

(Głosy francuzkie o zajęciu Cypru.)

Prasa francuzka mimo usiłowań dzienników rządowych, które starają się uspokoić wzburzone umysły, nie przestaje dowodzić, że alians anglo-turecki jest naruszeniem interesów francuzkich. Bardzo złośliwie pisze *Constitutionel*: „My Francuzi nie mamy więcej powodów do zadowolenia niż Włosi. Francya pocieszy się niezawodnie, albo przynajmniej rozerwie się, albowiem wynalazła modę obchodzenia stuletnich rocznic. Dlaczegożby Włochy nie miały także szukać w tej szlachetnej rozrywce ulgi w patryotycznych cierpieniach? Czyż nie mają Boccacia, Giordano Bruno, Vico, Galileusza, Vanissiego, Campanellę? A więc naprzód łacińscy bracia! Urządźcie na prędce jaki stuletni jubileusz, wystąpcie z mowami, bengalskiemi ogniami, sztandarami, marsylianką, a zapomnicie niezawodnie o Cyprze i porzuci was tęsknota za Maltą i za morzem Śródziemnem, z którego was wyrzucono! Tak leczymy się we Francyi. Wiedział o tem dobrze wasz rodak Mazarin, gdy słyszał nas śpiewających, podczas gdy gniotły nas najuciążliwsze podatki. Pogardliwy jego uśmiech podźwignął rasę gallicką. Róbcie więc Włosi tak, jak my: Śpiewajcie!“ *République Française* zapatruje się bardzo poważnie na okupacyę Cypru przez Anglię i pisze w tonie rozdrażnionym: „Jest to bardzo pi[illegible] nie być wschodniego, a zarazem wenecyańskiego pochodzenia i marzyć, jeżeli już nie o panowaniu, to przynajmniej o przewadze kraju swego na Wschodzie, w Azyi. Jest to bardzo zręcznie mieć na ustach prześliczne wyrazy i popisywać się najwznioślejszemi zasadami, a potem rzucać to wszystko do kąta, zdeptać nogami niedawną przeszłość i wpaść na wyspę, która jest strażnicą kanału suezkiego i czołem przyszłej kolei nad Eufratem. Ale z tem wszystkiem należało liczyć si[illegible] jeżeli już nie z całą Europą, to przynajmniej z państwami, położonemi nad morzem Śródziemnem. Jest to już istotnie za wiele panować nad Gibraltarem i Maltą, a teraz jeszcze i na Cyprze, ażeby ztamtąd kierować losami Turcyi azyatyckiej. Na wybrzeżach starego morza Śródziemnego są przecież państwa, które mają także swe interesa na Wschodzie, i które mają słuszne prawo domagać się, ażeby ich flagi powiewały na tych rozległych wodach, okalających Grecyę, Włochy, Francyę i Hiszpanię. Czy pomyślał kiedy o tem lord Beaconsfield w swych marzeniach nocnych? Traktat sanstefański zawarty po okropnej wojnie został przedłożony mocarstwom celem rewizyi i zmieniony w niektórych ustępach. Może to samo stanie się z konwencyą stambulską z 4 czerwca r. b.? Nie wiemy, jaka uchwała zapadnie w Berlinie. Mówią niektórzy, że reprezentanci Francyi i Włoch chcieli o tej sprawie zawiadomić sw[illegible] rządy; jest to bardzo pięknie z ich strony, ale mimo to nie spełnili swej powinności. Jeżeliby traktat anglo-turecki nie został przedłożony kongresowi powinna każda strona zastrzedz sob[illegible] swobodę działania na przyszłość; jeżeliby [illegible] kongres zbadał ów traktat i uznał go za ważny, powinniby pp. Waddingto[illegible], Saint-V[illegible] ilier i Desprez odrzucić traktat, który tak nienacka pojawił si[illegible] przed zam[illegible]nięciem kongresu, albo przynajmniej [illegible]ie sankcyonow[illegible] swemi podp[illegible]sami [illegible]tu [illegible]twierdzającego anglo-turecką konwencyę. Gdy chodziło [illegible] pr[illegible]jęcie zaproszenia n[illegible] kongres, zastrzegł [illegible] wyraźnie minist[illegible]r [illegible]aw zagranicznych [illegible] na tym kongresie nie będzie mowy ani Egipcie ani o Syryi; Cypr zaś leży blisk[illegible] tych krajów i od niepamiętnych czasów należał albo do jednego albo do drugiego z nich“.

(Alians anglo-turecki).

Berliński sprawozdawca *Timesa* pisze pod dniem 10 lipca: „Dzienniki włoskie i francuskie donoszą, że alians anglo-turecki i zabór Cypru, sprawił we Włoszech i Francyi bardzo złe wrażenie i że obydwa te narody uważają go za szkodliwy dla swych interesów prywatnych. O tym samym przedmiocie tak się wyraził przedemną jeden z pełnomocników W. Brytanii: „Traktat z r. 1856. nałożył na Francyę, Austryę i Anglię prawo i obowiązek czuwania nad całością ottomańskiego państwa, a ta integralność była właśnie podstawą, na której opierał się cały traktat. Na początku ostatniej wojny i przez traktat sanstefański zasada integralności państwa ottomańskiego została bez wątpienia naruszoną. Gdyby Francya i Austrya były oświadczyły gotowość wystąpienia w obronie tej integralności, Anglia ani na chwilę nie wahałaby się przystąpić do tej akcyi, aby utrzymać w mocy najgłówniejszą zasadę traktatów z r. 1856 i 1871. Na nieszczęście państwa wspomniane nie chciały, czy też nie mogły podjąć podobnej akcyi, oświadczając, że nie leży w ich mocy wystąpić czynnie w obronie zasady wyrażonej w traktatach z r. 1856 i 1871. Nadeszła więc chwila, w której Anglia pomna swoich obowiązków i swych interesów, widziała się zniewoloną wystąpić w obronie integralności państwa ottomańskiego. Chcąc dopiąć celu, miała Anglia cztery drogi do wyboru. W pierwszej linii musiała mieć na oku całość swych azyatyckich posiadłości, gdzie najbardziej były zaangażowane jej prywatne interesa. W tem stadyum mogła zająć Egipt, obsadzić obydwa ujścia kanału Suezkiego, zająć Dardanelle, albo obsadzić wyspę Cypr, z której mogła najlepiej przeprowadzić w praktyce zagwarantowaną integralność azyatyckich prowincyj. Przez zajęcie cieśniny Dardanelskiej byłaby Anglia ściągnęła na siebie gn[illegible] w całej Europy. Przez zajęcie Egiptu albo przez obsadzenie obudwu ujść kanału suezkiego byłaby znowu Francya podrażnioną w swych uczuciach. Dla tego też wolała Anglia zająć Cypr, wyspę tak podrzędnej wagi, że żadnemu z mocarstw nie mogło nawet przyjść na myśl sprzeciwiać się temu zaborowi. Wobec konieczności obrony azyatyckich posiadłości Porty, może Francya w obsadzeniu wyspy Cypr przez Anglię, upatrywać tylko akt największych względów dla niej, albowiem wiadomo jej, że Anglia mogła wybrać jedną z powyżej określonych trzech dróg, do czego zachęcano ją niejednokrotnie. Mniemam więc, że naród francuski, wobec niezbędnej konieczności w

---

— Daję słowo — dogaduje pan Teofil — ja panu dziejowi zaraz całą rzecz objaśnię, bo to bardzo łatwo zrozumieć!

I nie zważając, czy ja chcę czy nie chcę biegnie do przedpokoju i wnosi ztamtąd zawiązany w kolorowej serwecie stos dużych książek....

— Inwentarz najlepiej poinformuje — mówi rozwiązując serwetę — a jest bardzo skrupulatnie spisany, daję słowo panie dzieju... Tu pan dobrodziej ma na ten przykład strazzę.... — ciągnie, wysuwając ze zbioru książek jedną wązką a długą i tę rozkłada przedemną.

— Tu jest historya każdego dnia co się zrobiło w sklepie „pani Sałacińka na okrywkę za 17 reńskich, dała zadatku pięć... Szudmak za aksamit à f. $7^1/_2$ łokci trzy i ćwierć...

— Przepraszam pana — odzywam się znudzony całą tą sprawą — niepotrzebnie pan sobie zadajesz pracy tłómaczenia mi tego wszystkiego, bo raz że nic nie rozumiem, powtóre....

— Łaskawy panie dobrodzieju — przerywa mi Starosielska z mdlejącem spojrzeniem, składając ręce jak do modlitwy — wysłuchaj!

Cóż było robić? Widzę kobieta jakaś nieszczęśliwa, a mnie też nie ubędzie, jeżeli jej zrobię tę satysfakcyę, więc uzbroiwszy się w cierpliwość, nachylony nad stołem udaję że słucham wykładu tajemnic buchalteryeznych, z którémi mię pan opiekun żarliwie poznajamia. Gada, gada, przewraca karty, zagląda do innych książek, wskazuje cyfry palcem, chwyta ołówek i papier z mojego biórka (czego powiedziawszy nawiasem bardzo nie lubię) dodaje, odejmuje, dzieli, gdy sama pani widocznie zachwycona argumentacyącyą przyjaciela, tylko potakuje głową, przykłada chustkę do oczów i od czasu do czasu choć bardzo delikatnie trąbi w nią za mojemi plecami.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

której znalazła się Anglia, przyjdzie w krótce do przekonania, że zajęcie wyspy Cypru przez Anglię nie jest bynajmniej aktem nieprzyjacielskim skierowanym przeciw Francyi, lecz że przeciwnie, jest wynikiem gorącego życzenia Anglii, ażeby swe najżywotniejsze interesa pogodzić z sympatyami Francyi, na które zawsze kładzie największą wagę.“

KRONIKA

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro w czwartek o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym: 1. Sprawa udzielenia dwóch stypendyów dla rękodzielników w celu zwiedzenia wystawy w Paryżu. Spr. p. dr. Goldman. 2. Uchwała druga w sprawie podwyższenia dodatku do podatku czynszowego na cele kwaterunku wojska. Spr. p. dr. Karcz. 3. Wniosek względem najęcia mieszkania na umieszczenie szkoły im. Konarskiego. Spr. p. dr. Blumenfeld. 4. *a)* Budowa stajni dla kawaleryi na gruncie tak zwanych koszar Kisielki. *b)* Przeprowadzenie połączenia telegraficznego między główną strażnicą pożarową w ratuszu i dzielnicą III. *c)* Umieszczenie stójek pożarowych i koni do jazd komisyjnych. Spr. p. Zacharjewicz. 5. Wniosek względem zakupna $62^4/_6$ □° z realn. pod l. $680^2/_4$ na regulacye uliczki zamkniętej. Spr. p. r. Heppe. 6. Rekursy w sprawach budowniczych, a to: pp. Elżbiety Wohlfeil 355 m., i p. M. Rapackiej l. 188 m. Spr. pan dr. Hryszkiewicz. 7. Wniosek względem nadania opróżnionego stypendyum z fundacyi m. w szkole ogrodniczej przy ogrodzie botanicznym we Lwowie. Spr. p. r. Błotnicki. 8. Sprawa urządzenia studni przy ulicy Teatyńskiej. Spr. p. Moszczański. 9. Gmina Zubrzy o oddanie pola w obszarze 5 morg 591 □°. Spr. pan Dymet. 10. Przełożeństwo zboru izrael. o subwencyę celem utworzenia pięciu klas paralelnych w I. szkole izraelickiej. Spr. p dr. Łubiński.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Krakowie znany w polskiej literaturze pedagogicznej, były redaktor czasopism literackich w Warszawie Karol Witte, nadzwyczajny członek krakowskiej Akademii umiejętności, zięć ś. p. Józefa Korzeniowskiego, przeżywszy lat 64; w Montalcino, w Toskańskiem, profesor wszechnicy rzymskiej Gwido Padeletti, jeden z najcelniejszych uczonych włoskich na polu umiejętności państwowych; w Turynie włoski generał porucznik baron Solarch, przeżywszy lat 80; w Dranowie, w Bułgaryi, na tyfus, lekarz dr. Jan Kisiel, rodem z Lubelskiego, autor kilku rozpraw w zakresie medycyny i chirurgii.

— **Niezwykły organizm.** Lekarz szpitala S. Trójcy w Kaliszu, dr. Wilczewski, opowiada w *Gaz. Lek.*, że do owego szpitala przyjęty został w grudniu r. z. kupiec pruski Roman Kane, po śmierci którego okazało się, iż miał wszystkie organa wewnętrzne odwrotnie położone. Sledzionę miał z prawej, wątrobę z lewej strony, a co najważniejsza, serce także biło mu z prawej strony piersi.

— **Skarb.** W miejscowości Słomnikach, w Królestwie, przy rozbijaniu starego pieca znaleziono ukryte naczynie z kilku tysiącami dukatów. Dukaty pochodziły z czasów Kościuszkowskich, a obecnie są własnością ubogich mieszczan, małżonków Sobolewskich w których domu zostały znalezione.

— **Kalendarz gregoryański** stanowczo już ma być zaprowadzony w Rossyi. Oświadczyła się za tem petersburgska akademia umiejętności, a w niektórych urzędach rossyjskich już obok dat starego kalendarza juliańskiego kładą daty powszechnego kalendarza.

— **Pożar** zniszczył niedawno w mieście Jakobsztadzie, w gubernii Kurlandzkiej, około 300 domów.

— **Sniegi.** Z Leh, w Tyrolu, otrzymały dzienniki wiedeńskie następujące doniesienie: Dziś, dnia 4 lipca pada tu u nas śnieg, jakby w dzień Bożego Narodzenia! Od godziny 4 rano do 9 pokrył już ziemię warstwą 16 centimetrów grubą. Roślinność i trzody w górach niezmiernie ucierpiały.

— **Straszliwy orkan** szalał niedawno w okolicy Zalatny w Siedmiogrodzie. W ogrodach i lasach wyrywał drzewa z korzeniami, obalił drewnianą wieżę kościoła prawosławnego z trzema, 17 centnarów ważącemi dzwonami, a cały dach z kościoła tego zerwał i zaniósł o 15 sążni na cmentarz. Na kościele katolickim zaś zerwał żelazny krzyż, sążeń długi i zaniósł go o 300 kroków w pole.

— **Na drodze żelaznej** pod stacyą Wels przed kilkoma dniami pociąg pospieszny zdążający do Wiednia z powodu mylnych sygnałów wpadł na towarowy. Ani jeden wagon z obydwóch pociągów nie uszedł szwanku, a niektóre zdruzgotane zostały na kawałki. Maszynista i konduktor doznali tak ciężkich uszkodzeń, że w ciągu dnia zakończyli życie; ze służby jest kilka osób ciężko rannych, a z podróżnych kilka lekko. Cudem prawdziwym ocalał pewien podróżny w wagonie sypialnym, który rozbił się na dwie części. Pociąg ciężarowy wiózł woły, z których kilka sztuk okaleczało tak, że je musiano podobijać.

— **Rekina**, około 2 metrów długiego widziano dnia 10 b. m. na wybrzeżu morza Adryatyckiego pomiędzy Puntasottille a Puntagrossa. Donosi o tem urząd portowy tryestyński. Niezwykły na owych wodach gość ten krążył w odległości mili morskiej od lądu.

— **Na drodze żelaznej** pomiędzy Vitre a Chateaubourg we Francyi zdarzyło się dnia 13 b. m. okropne nieszczęście. Wykoleił się pociąg osobowy, przy czem 5 podróżnych znalazło śmierć na miejscu, a 10 doznało uszkodzeń.

— **Smutne odkrycie** zrobili niedawno włościanie w górach pod Zell, nad tak zwanem *Hintersee*. Znaleźli w głębokiej rozpadlinie szczątki trupa młodego mężczyzny, który mógł liczyć lat 20 do 30, a jak lekarze orzekli, zapewne przed dwoma lub trzema laty zwiedzając tę okolicę spadł ze skały i zabił się, poczem lawina w zimie stoczyła zepsute już zwłoki na dno rozpadliny. Nie znaleziono przy szczątkach odzieży na trupie nic takiego, coby wskazywać mogło, zkąd nieszczęśliwy pochodził i jak się nazywał.

— **Kościoł katolicki** w Anglii ciągle robi ogromne postępy. W ostatnich dwóch tygodniach, jak donosi dziennik *Bell*, 67 osób, pomiędzy temi 11 duchownych, którzy zajmowali wyższe stanowiska w kościele anglikańskim, przeszło na katolicyzm. Hr. Percy, ks. Northumberland przysposabia się także do tego. Pewien katolik angielski, który nie chce być wymienionym, ofiarował 200.000 mark na budowę nowego kościoła katolickiego.

— **Liczba pocisków** z broni ręcznej i dział, użytych przez wojska rossyjskie na polach bitew w Bułgaryi w roku zeszłym, według *Rus. Inw.* wynosiła: 10,087.344 kul karabinowych oraz 204.923 działowych, w tej ostatniej cyfrze 29.580 nabojów dział dalekonośnych.

— **Wachlarz kongresowy.** Znany korespondent londyńskiego *Timesa*, p. Blowitz, który podczas kongresu reprezentował ten dziennik w Berlinie, jak donoszą pisma tamtejsze, powiózł dla swej żony cenny a osobliwszy upominek z kongresu. Jest to wachlarz drewniany tylko, ale na każdem z skrzydełek jego — a jest ich 20 — znajduje się miniaturkowy portrecik członków kongresu, w liczbie 19, oraz dyrektora berlińskiej akademii sztuki, p. Wernera, który malował te wizerunki. Książęta Bismarck i Gorczakow pod swemi portretami podpisali się własnoręcznie.

— **Z życia bocianów** opowiadają dzienniki węgierskie wypadek świadczący, że ptaki te przywiązują się nietylko do miejsca ale i do osób. Przed kilku laty para bocianów gnieździła się na chylącej się do upadku stodole właściciela ziemskiego p. F. w Kereszcie na Węgrzech. Kiedy wreszcie musiano rozebrać tę stodołę, kazał p. F. przenieść młode bocianiątka z gniazdem całem na nową i w ogóle okazywał bocianom wiele pieczołowitości. Zeszłego lata p. F. był zmuszony opuścić Kereszt i przenieść się do odległego o milę ztamtąd folwarku swego Tiba, gdzie nigdy jeszcze jak pamięć ludzka zasięga, nie gnieździły się bociany. Jeszcze tego samego roku, zaglądały bociany z Keresztu codziennie do nowej siedziby swego dobrego pana i po kilka godzin przesiadywały w jego pobliżu; same go też odszukały tam po wyprowadzeniu się jego z Keresztu. Tej wiosny wróciwszy z południa, już bociany nawet wprost przyleciały do Tiby i tam się zagnieździły.

— **W państwie Habeszu** czyli Abissynii zaszła w ostatnich czasach bardzo ważna zmiana. Dotychczasowy bohaterski król Jan, chrześcianin, jak donoszą z Massany na Aleksandryę, zrzekł się tronu na rzecz króla Szoy Meneleka. Król Jan pozostawał w ciągłych zatargach z Egiptem, który kilkakrotnie kusił się o zabory w pogranicznych krainach Abissynii, zawsze jednak bezskutecznie. Pamiętnym jest straszny pogrom zadany wojskom egipskim przed trzema laty przez króla Jana. Rząd egipski jednak nie przestawał niepokoić ciągle tego ostatniego, jeżeli nie wprost armiami swemi, to podburzaniem przeciw niemu wazalnych lub niepodległych państewek murzyńskich na wschodnich i południowych granicach Abissynii i to zdaje się skłoniło w końcu króla Jana do abdykacyi.

KRONIKA PROWINCYONALNA.

⁂ **Biała.** (Kwasem siarczanym) otruł 8 z. m. w Kętach Józef Szlagor swą $3^1/_2$ miesiąca liczącą córkę, Juliannę, która po strasznych cierpieniach umarła w ciągu 24 godzin. Winowajca, który przyznał się do winy, został oddany do sądu.

⁂ **Brody.** (Trzy wypadki). W Kustynie zsunęło się dnia 7 z. m. drzewo budulcowe złożone na podwórzu pewnego włościanina i zgniotło na śmierć młodego chłopaka bawiącego się wspólnie z innym chłopcami. — Rezerwista 80 pułku piechoty, Michał Marcinków, z Milna, trudniący się przemytnictwem tytoniu i tabaki z państwa rossyjskiego, został dnia 5 z. m. zastrzelony przez straż skarbową, gdy nie chciał zatrzymać się mimo trzykrotnego wezwania. — W Gajach smoleńskich zastrzelił się w skutek własnej nieostrożności urlopnik 80 pułku piechoty, Józef Zając, podczas polowania.

⁂ **Brzeżany.** (Zabójstwo.—Utonięcie). Dnia 4 b. m. został Jan Nowosad, dzierżawca młyna w Sarańczukach, zabity przez swego czeladnika. Zabójca przyznał się do winy i został oddany do sądu. — W Płotyczy wpadło 18 miesięczne dziecię włościańskie do beczki napełnionej wodą i utonęło.

⁂ **Czortków.** (Piorun) uderzył dnia 16 z. m. w dom pewnego włościanina w Białej, zabił żonę jego i spalił cały dobytek.

⁂ **Gródek.** (Sprzeczka o grunt) między włościanami z Leśniowiec zakończyła się dnia 16 z. m. zabiciem jednego z nich Samuela Murskiego. Sledztwo karne w toku.

⁂ **Kosów.** (Bójka) między włościanami w dniu 27 maja i 1 czerwca pozbawiła życia Pawła Olexiuka z Rożna i Skriblaka z Jaworowa. Sledztwa sądowe są w toku. — Pewną włościankę w Kosmaczu, koń uderzył w pierś tak silnie, iż natychmiast wyzionęła ducha.

⁂ **Łańcut.** (Z drzewa) spadł i zabił się pewien włościanin w Siedleczce. — W Przeworsku znalazł dnia 8 z. m. śmierć pod kołami wozu 8 letni chłopak.

⁂ **Mielec.** (Cięciem kosą) zabity został pewien włościanin w Ziempniowie. Poszlakowanego o dokonanie tego czynu, Wojciecha Pisarczuka, oddano do sądu.

⁂ **Mościska.** (W sprzeczce) zginął dnia 26 kwietnia w Mościskach landwerzysta 59 batalionu, ugodzony w głowę przez przeciwników.

⁂ **Myślenice.** (Kloce) przy tartaku w Rabce, staczające się z góry na dół, zgniotły dnia 10 maja na śmierć tamtejszego włościanina.

⁂ **Nisko.** (Spłoszone konie) unoszące pług, obaliły idącego drogą w Sarszynie dnia 11 maja włościanina na ziemię tak nieszczęśliwie, iż natychmiast wyzionął ducha.

⁂ **Pilzno.** (Morderstwo) popełnił dnia 1 maja w Jastrząbce starej Jan Tomasiewicz na swej żonie. Sledztwo karne w toku.

⁂ **Skałat.** (Urwisko gliny) kopanej w miejscu zakazanem, pozbawiło dnia 31 z. m. życia włościanina w Ostapiu, pow. Skałackim.

⁂ **Śniatyn.** (W Widynowie) położył się koń na parobczaka śpiącego w żłobie i udusił go swoim ciężarem.

⁂ **Tłumacz.** (Koło młyńskie) zgniotło na śmierć dnia 15 maja parobczaka z Kłubowiec. Nieostrożność była powodem tego wypadku.

⁂ **Trembowla.** (Strzelanie na wrony) pozbawiło życia dnia 5 bieżącego miesiąca pewnego włościanina w Humniskach. Nieostrożny strzelec zostaje w śledztwie sądowem.

⁂ **Zaleszczyki.** (Podcięty dąb) zgniótł dnia 24 kwietnia na śmierć włościanina z Nowosiółki Kostiukowej. — W łaźni tamtejszej utonął dnia 15 maja w sadzawce izraelita z Kołomyi.

⁂ **Zbaraż.** (Gazy) nagromadzone w lochu pod chatą udusiły 29 z. m. włościanina z Medyna.

⁂ **Żółkiew.** (Ostrzem siekiery) zabił włościanin w Mierzwicy, Semków, swą rodzoną matkę. Wyrodnego syna oddano do sądu. — Dnia 28 z. m. zabił mielnik w Sulimowie, sługę karczmarza, wystrzałem ze strzelby, którą bawił się nieostrożnie.

Towarzystwo pedagogiczne.

(*L*) W roku bieżącym kończy się pierwsze dziesięciolecie istnienia Towarzystwa pedagogicznego. Z polecenia Zarządu głównego zestawił wiceprezes tego towarzystwa, dr. T. Gerstman, pogląd na dziesięcioletnią działalność jego. Sumienna ta praca, która będzie odczytaną na XII walnem zgromadzeniu rozpoczynającem się jutro w Nowym Sączu, zawiera w sobie niejako historyę rozwoju szkolnictwa w Galicyi w ciągu ubiegłych 10 lat, i stanowić będzie kiedyś ważny materyał w tej mierze. Ograniczamy się tutaj do podania najważniejszych faktów z życia, rozwoju i czynności Towarzystwa pedagogicznego.

Zasługę pierwszej inicyatywy do zawiązania Towarzystwa przyznaje autor p. B. Trzaskowskiemu, dyrektorowi gimnazyalnemu. W roku 1867, w którym ogłoszone zostały „Statut organizacyjny krajowej Rady szkólnej“ i „Ustawa o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich w Galicyi“, odbyły się z inicyatywy komitetu redakcyjnego *Szkoły* poufne narady celem zawiązania „Towarzystwa nauczycieli.“ Działo się to w październiku; tymczasem ogłoszono w listopadzie t. r. nową liberalną ustawę o stowarzyszeniach z d. 15 listopada 1867, która dozwalała tworzyć filie i objąć niemi kraj cały. Skutkiem tego postanowił komitet tymczasowy zwołać do Lwowa zjazd wszystkich nauczycieli całego kraju, i zasięgnąć ich opinii, czy nie należałoby ułożyć statutu, na wolniejszych i szerszych podstawach. Dnia 24 lutego 1868 odbył się zjazd. Liczba zgromadzonych wynosiła około 300 osób, i toczyła się bardzo obszerna dyskussya nad ułożeniem statutów przyszłego Towarzystwa pedagogicznego. Po długich walkach został statut uchwalony. W następnych zaś latach, na każdem niemal walnem zgromadzeniu uzupełniano, poprawiano i zmieniano pojedyncze postanowienia statutu w miarę rozwoju i potrzeb Towarzystwa. Pierwszy walny zjazd nauczycieli w lutym 1868 powziął jeszcze następujące uchwały: Instytucya wędrujących nauczycieli jest pożądaną, ważną i użyteczną. Zgromadzenie orzeka potrzebę nadzorów powiatowych i miejscowych a wyjęcia szkół ludowych z pod wyłącznego nadzoru konsystorzów i duchowieństwa. Zgromadzenie uchwala zawiązanie Towarzystwa pomocy naukowej; uchwala podać petycyę do kraj. Rady szkolnej o zaprowadzenie nauki przymusowej; prosi krajową Radę szkolną o zniesienie tajnych tabel kwalifikacyjnych, o postanowienie, aby nauczycielom szkół ludowych policzono w lata służby lata spędzone w zawodzie nauczycielskim przed stabilizacyą, ażeby nauczycielom gimnazyalnym liczono lata służby od pierwszej złożonej przysięgi i aby zniesiono chłostę cielesną w szkołach. Wówczas wybrano także pierwszy komitet centralny z 13 członków i 7 zastępców. Potwierdzenie statutów Towarzystwa nastąpiło 11 kwietnia 1868 a zarząd główny ukonstytuował się wybierając prezesem dr. J. Zielonackiego a jego zastępcą p. Sobieskiego. Dr. Zielonacki złożył wkrótce tę godność a wydział Towarzystwa wybrał swoim prezesem p. K. Maszkowskiego, który piastował tę godność aż do marca 1871. Od tego roku, aż do grudnia 1872 był prezesem dr. F. Strzelecki, wiceprezesem dr. T. Gerstman, a od lipca 1873 aż do tej chwili jest prezesem p. Z. Sawczyński a wiceprezesem dr. T. Gerstman.

Najważniejszą czynnością pierwszego Zarządu głównego w r. 1868 było zawiązanie oddziałów w główniejszych miejscowościach kraju i wystosowanie pierwszego memoryału do krajowej Rady szkolnej. W tym memoryale poruszono sprawę seminaryów nauczycielskich, wskazano na niepraktyczność ówczesnej instrukcyi w szkołach ludowych, ograniczającej się na wyłącznej nauce czytania, na niedostateczną organizacyę szkół żeńskich, na niedostatki i wadliwości w organizacyi szkół średnich, na brak komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych, na brak nauki rysunków w gimnazyach, na niestosowność podziału szkół średnich na gimnazyalne i realne, na opłakany byt materyalny nauczycieli ludowych i t. p. Prócz tego zajął się Zarząd główny dwiema bardzo ważnemi sprawami, t. j. urządzeniem systematycznych odczytów dla kobiet i redakcyą *Szkoły*. Największą zaś zasługę położył Zarząd a względnie Towarzystwo pedagogiczne około rozwoju szkół żeńskich w kraju. Z jego to inicyatywy wyszły pierwsze gimnazya żeńskie, których obecnie mamy w kraju sześć, a mianowicie w Tarnowie, Stanisławowie, Rzeszowie, Jarosławiu, Kołomyi i Stryju. Sprawozdanie dr. Gerstmana podaje szczegółowy pogląd na rozwoj tych zakładów naukowych, za które Towarzystwo pedagogiczne otrzymało w r. z. na wystawie krajowej medal zasługi. Poważna liczba uczennic pobierała naukę w tych wyższych szkołach żeńskich, ogółem bowiem było 2267 uczennic. Sejm krajowy przyczyniał się do utrzymania tych zakładów a subwencya udzielona wszystkim tym szkołom wynosiła razem 14.100 złr. W dalszym ciągu swego sprawozdania opowiada dr. Gerstman szczegółowo dzieje czasopisma *Szkoła*, wylicza zmiany w składzie redakcyi, subwencye otrzymane ze strony sejmu i wydziału krajowego, rokowania z wydziałem krajowym i krajową Radą szkolną co do stałego subwencyonowania *Szkoły* i t. d. i przychodzi następnie do sprawozdania z czynności walnych zjazdów Tow. pedagogicznego.

Na drugim walnym zjeździe, który odbył się we Lwowie w lutym 1869 r. zapadła następująca uchwała: „Nauka języka niemieckiego powinna być ze wszystkich szkół ludowych usuniętą.“ Na tym zjeździe mianowano po raz pierwszy członków honorowych Towarzystwa.

Na III zjeździe w Krakowie w lipcu 1869 r. uchwalono, ażeby z każdym zjazdem była połączona wystawa naukowa. Zarząd powolny tej uchwale urządził już trzy wystawy rzeczy szkolnych w l. 1870, 1872 i 1875. Na tem zgromadzeniu wniósł Zarząd główny projekt petycyi do sejmu o zmianę statutu kraj. Rady szkolnej, a zgromadzenie przyjęło ten wniosek i uchwaliło rozwinąć jak największą agitacyę na rzecz tej petycyi. Sejm uwzględnił po części zawarte w tej petycyi wnioski, przyjął projekt swej komissyi edukacyjnej i nadał kraj. Radzie szkolnej zupeł-

nie samoistne stanowisko, ale ta ustawa krajowa nie otrzymała sankcyi cesarskiej.

Między III a IV zjazdem zajął się zarząd główny sprawą seminaryów nauczycielskich żeńskich. Dr. Gerstman wypracował plan takich zakładów, kraj. Rada szkolna zatwierdziła go a w r. 1871 zostały już zaprowadzone 3 nauczycielskie seminarya żeńskie. W sprawie urządzenia szkół ludowych wniósł zarząd memoryał do sejmu, który był przekazany przez sejm kraj. Radzie szkolnej do zbadania.

IV. walne zgromadzenie odbyło się w Kołomyi w lipcu 1870. Tam odbyła się pierwsza kraj. wystawa szkolna. Po tym zjeździe, na którym nie zapadły zbyt ważne uchwały, zajął się zarząd sprawą wyborów do okręgowych Rad szkolnych, pierwszych na podstawie nowej ustawy o nadzorach szkolnych. Korzystając z jazdu nowomianowanych inspektorów szkół ludowych, zaprosił ich zarząd na swe posiedzenie, gdzie ci inspektorowie przyrzekli popierać wydawnictwo *Szkoły*.

Na zjeździe we Lwowie w lipcu 1871 uchwalono wnieść ponowną petycyę do sejmu w sprawie ustawy szkolnej, wysłano delegata (dr. Gerstmana) na I zjazd nauczycieli w Zagrzebiu, a z pomiędzy licznych spraw, jakiemi się zarząd główny wówczas zajmował, wymienić należy starania jego u władz wyższych, aby książki dla szkół ludowych przeznaczone, drukowano w kraju a nie w wiedeńskim nakładzie. Starania te i zabiegi odniosły dopiero w r. b. pożądany skutek, a nakład książek dla szkół ludowych powierzony został, jak wiadomo, zakładowi narodowemu im. Ossolińskich. Dalej wydał zarząd instrukcyę dla kółek pedagogicznych i wziął czynny udział w składkach na szkoły ludowe, zarządzonych w r. 1872. W tym roku uchwalił sejm ustawę dla szkół ludowych obowiązującą dotychczas.

Na VI zjeździe w Tarnowie w lipcu r. 1872, który należał do najświetniejszych powzięto rozmaite uchwały, któremi następnie zajmował się zarząd główny. Do ważnych czynności zarządu w tym roku zaliczyć wypada zajęcie się sprawą zakładów dla dzieci ociemniałych i głuchoniemych. Zarząd wystosował w tej mierze memoryał do kraj. Rady szkolnej z prośbą o przyjęcie tych zakładów na fundusz krajowy i zajął się szczerze sprawą ogródków froeblowskich; wziął udział w jubileuszu M. Kopernika, wysyłając do Torunia prof. dr. Żmurkę; zawiązał stosunki z wiedeńskim Towarzystwem *Mittelschule*.

Po VII zjeździe, który odbył się we Lwowie w r. 1873 brał zarząd Towarzystwa czynny czynny udział w ustanowieniu wieczystego funduszu na szkoły ludowe, zebranego w roku poprzednim.

Z obrad VIII zjazdu, odbytego w Przemyślu w r. 1874 podnieść wypada projekt petycyi do sejmu w sprawie zmiany statutu krajowej Rady szkolnej w tym duchu, aby w skład tej Rady wchodzili na przyszłość 4 nauczyciele wybierani przez swych kolegów. Petycya ta nie odniosła skutku. Między tym zjazdem a następnym wyjednał Zarząd dla szkoły kołomyjskiej podwyższenie subwencyi, z funduszów krajowych i rozpoczął rokowania z Reprezentacyą m. Lwowa co do założenia we Lwowie wyższej szkoły żeńskiej. Rokowania te są jeszcze dotychczas w toku.

Po IX walnym zjeździe w Stanisławowie w r. 1875 postanowił zarząd główny nie wnosić do sejmu petycyi o polepszenie bytu materyalnego nauczycieli, lecz wnieść prośbę o zupełną reformę ustawy szkolnej. W tym celu wypracował zarząd projekt nowej ustawy, który później przez X i XI zgromadzenie Towarzystwa pedag. został przyjęty. Sejm nie mógł dotychczas załatwić tej sprawy.

X zjazd odbył się w Samborze w roku 1876 a XI w Tarnopolu w r. z. Czynności zarządu po tym ostatnim zjeździe zostaną odczytane na tegorocznym zjeździe.

W dalszym ciągu swego sprawozdania rozwija dr. Gerstman historyczny pogląd na czynności oddziałów Towarzystwa pedagog. Pomijamy w braku miejsca tę część, choć zawarte są w niej zajmujące szczegóły. Skonstatować nam tylko wypada, że Towarzystwo liczy obecnie 2424 członków, 40 oddziałów, 75 kółek pedagogicznych; urządziło ogółem od czasu swego istnienia 1936 odczytów, wydało 71 dzieł, liczy w bibliotekach oddziałowych 4550 tomów rozmaitych dzieł.

GŁOSY PUBLICZNE.

Sprawozdanie

Komitetu ukonstytuowanego celem niesienia pomocy klęską głodową nawiedzonym mieszkańcom powiatu Krośnieńskiego.

Wskutek otrzymanych wiadomości, że w dwudziestu kilku gminach górskich powiatu, z powodu przeszłorocznego nieurodzaju panuje wielki niedostatek a nawet mieszkańcom zagraża klęska głodowa c. k. Starostwo w Krośnie w porozumieniu z Wydziałem Rady powiatowej, powołało do życia komitet, mający się zająć niesieniem pomocy mieszkańcom powyżej wspomnionych gmin. W skład tego komitetu weszli delegowani przez Wydział powiatowy członkowie rady powiatowej Krośnieńskiej pp. Czesław Kobużowski, Ignacy Łukasiewicz i Tadeusz Peszyński, przewodniczącym komitetu zaś wybrano c. k. Starostę. Komitet, ukonstytuowawszy się w końcu kwietnia b. r., rozpoczął swoje czynności w podwójnym kierunku. Z jednej strony zajął się komitet zbieraniem składek na rzecz tych nieszczęśliwych, a z drugiej strony rozdzielaniem uzyskanych funduszów pomiędzy najwięcej potrzebujących i najwięcej zasługujących na wsparcie. Jeszcze przed zawiązaniem się komitetu, odniosło się c. k. Starostwo do Wysokiego c. k. Prezydyum Namiestnictwa, a Wydział powiatowy do Wydziału krajowego celem uzyskania większych zasiłków, których sam powiat nie mógł dostarczyć. Komitet zaś okólnikiem z dnia 30 kwietnia b. r. zawezwał wszystkie obszary dworskie i gminy powiatu do wzięcia udziału w składkach.

W skutek tych usiłowań wpłynęły w miesiącach maju i czerwcu na ręce komitetu znaczne datki, których ogólna suma wynosi 1517 złr. 25 ct. Rozporządzając tak znacznemi funduszami komitet, zbadawszy przez swych członków i przez miejscowe duchowieństwo rzeczywisty stan nędzy, przystąpił do rozdzielenia zapomóg. Zapomogi otrzymali włościanie gmin: Desznica, Hałbów, Kotań, Świątkowa wielka, Swiątkowa mała, Swierzowa ruska, Rasiejne, Ciechania, Żydowskie, Hyrowa, Myscowa, Polany, Wyszywadka, Grab, Łysagóra, Głojsce, Zmigród stary, Żmigród miasto, Olchowiec, Wilsznia, Bratkówka, Ozenna, Poraj, Draganowa, Węglówka, Krasna i miasto Krosno. Ogółem otrzymało zapomogi przeszło 500 rodzin a chociaż rozdzielane datki były najczęściej nieznaczne, po kilka złr. na jedną rodzinę, to jednak przyniosły one wielką ulgę nieszczęśliwym i przyczyniły się wielce do przetrwania przednowku. Komitet zakończające swoje czynności uważa za swój obowiązek złożyć niniejszem wszystkim szlachetnym dawcom, którzy datkami swemi usiłowania komitetu tak skutecznie wsparli, swoje serdeczne podziękowanie. Również dziękuje komitet duchowieństwu głodem nawiedzonych miejscowości a mianowicie: Wmu ks. Jurczakiewiczowi proboszczowi w Swiątkowy, ks. Lewińskiemu kapelanowi w Olchowcach, ks. Sembratowiczowi proboszczowi w Desznicy, ks. Kędrze proboszczowi w starym Żmigrodzie, ks. Czajkowskiemu proboszczowi w Grabiu, ks. Starakiewiczowi proboszczowi w Nienaszowie ks. Ottokanonikowi i proboszczowi w mieście Zmigrodzie, ks. Rusyniakowi zawiadowcy kapelanii w Hyrowej, ks. Merennie proboszczowi w Ciechanii i ks. Kopyściańskiemu proboszczowi w Krasnej za prawdziwą kapłańską gorliwość i pomoc udzieloną komitetowi przy zapoznaniu się ze stosunkami miejscowemi i przy rozdzielaniu zapomóg.

Krosno dnia 3 lipca 1878

Przewodniczący komitetu
Marassé c. k. Starosta.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Projekt ustawy leśnej

wniesiony przez rząd do Izby poselskiej Rady państwa, wraz z motywami rządowemi.

Opracował sprawozdawca *Gazety Lwowskiej* do spraw parlamentarnych.

(Dokończenie.)

XI. Utrzymywanie lasów w ewidencyi i nadzór nad gospodarstwem leśnem.

Wedle §. 54go nowego projektu należy spisać lasy i zakłady dla wywózki płodów leśnych w osobnym katastrze leśnym, w którym także wszelakie zmiany będą utrzymywane w ewidencyi. Kataster będzie spisany osobno na każdy powiat. Paragraf 55ty mówi o prawie nadzoru władzy politycznej, która wedle §. 56go może je poruczyć także bezpośrednio egzaminowanemu leśnikowi, nie należącemu do składu jej urzędników, wszakże tylko co do pewnych lasów lub części powiatu. Nadzór ma na celu ścisłe przestrzeganie przepisów ustawy.

Bardzo ważny jest §. 57my, wedle którego władza polityczna może opornemu lub niedbałemu właścicielowi lasu narzucić gospodarza leśnego *(Waldbesorger)*, utrzymywanego jego kosztem. Rząd sam w motywach przyznaje, że jest to „dotkliwe wkroczenie w zakres praw właściciela“ i że „mogą wydarzać się wypadki, w których krok taki będzie się równał rzeczywiście sekwestracyi egzekucyjnej;“ ale motywuje to niewątpliwą opornością właściciela. Władza takiego gospodarza leśnego ma rozciągać się nawet na sprzedaż i zużytkowanie płodów leśnych, wszakże tylko wtedy, gdy właściciel wzbraniać się będzie ponosić koszta utrzymywania gospodarza. Zresztą gospodarz będzie postępował w granicach instrukcyi otrzymanych od władzy politycznej.

Paragraf 58my daje każdemu prawo, a organom nadzorczym, naczelnikom gmin i żandarmeryi obowiązek denuncyacyi o gospodarce niezgodnej z przepisami ustawy lub z rozporządzeniami władzy. Paragraf 59ty zaś nadaje władzy politycznej prawo oznaczenia terminu celem usunięcia stanu rzeczy niezgodnego z ustawą, tudzież nakładania grzywien na winnego aż do 100 zł. za niezastósowanie się do takiego rozporządzenia; gdyby zaś grzywny nie skutkowały, może sama w nagłej potrzebie ze względu na dobro ogólne lub prywatne zarządzić w lesie czego potrzeba, a to na koszt właściciela.

Rozdział XII określa *sposób i kompetencyę obliczania wynagrodzeń (§§. 60 — 62);* rozdział XIII zaś zawiera przepisy *o postępowaniu i toku instrukcyj*, gdzie nie chodzi o kary (§§. 63 — 68).

XIV. Przestępstwa leśniczo-policyjne.

Jak już wspomniano w uwagach ogólnych na wstępie, nowy projekt przepisuje surowsze kary na przestępstwa leśne od ustawy dotychczasowej, mianowicie podwyższa kary przepisane w §§. 2, 3, 4 i 6 tejże ustawy, gdyż doświadczenie pouczyło, że n. p. grzywny w ilości 5 zł. od morga lasu samowolnie wykorczowanego, lub 10 zł. od morga spustoszonego i doprowadzonego do stanu zupełnej nieużyteczności dla kultury leśnej, nie wystarczają, by przeszkodzić tym przestępstwom. Co do przepisów karnych o interdykcie, lubo już projekt nowej ustawy karnej zawiera osobny przepis, zalecało się z różnych względów zamieścić go także w ustawie leśnej, zwłaszcza że niewiadomo jeszcze, czy nowa ustawa karna przyjdzie rzeczywiście do skutku. Zresztą wszystkie kary przepisane ustawą leśną są warunkowe, jeśli kodeks karny nie znajduje zastosowania.

Paragraf 69ty zawiera wymiar kar w grzywnach aż do 200 zł., w areszcie aż do 60 dni; a uzupełnia go §. 70ty przepisem, że w razie niemożności zapłacenia grzywien zamieni się je na areszt w ten sposób, że w miejsce każdej piątki złotych wstąpi jeden dzień aresztu. Paragraf 71szy mówi nadto o wynagrodzeniu sprawionych szkód. Paragraf 72gi o instancyach w postępowaniu karnem Paragraf 73ci przepisuje kary na przestępstwa osób posiadających prawa serwitutowe aż do 50 zł. grzywien.

Część druga.

O bezpieczeństwie mienia leśnego.

Jedyny w tej części projektu paragraf 74ty ogólnie tylko wskazuje, co będzie treścią tejże części ustawy, wszystkie szczegóły pozostawiając ustawodawstwu krajowemu. Z względu na przepisy karne o zbrodniach przeciw bezpieczeństwu mienia leśnego, które w tej części będą wydane, zawisła ona od uchwalenia wniesionej od dawna do Izby nowej powszechnej ustawy karnej; trzeba bowiem wiedzieć, co należeć będzie do ustawy karnej, a co do zakresu ustawy leśnej. Można było wprawdzie całą część drugą ustawy leśnej aż do czasu uchwalenia ustawy karnej pozostawić w zawieszeniu, tak, że doprowadzonoby do skutku przedewszystkiem część pierwszą, ale na dosyć powszechne życzenie rząd nie chciał rozrywać całej materyi należącej do ustawy leśnej.

Ustawa o zaprowadzeniu ustawy leśnej.

Artykuł I o zaprowadzeniu nowej ustawy leśnej czyni prawomocność jej dla każdego kraju z osobna zawisłą od uzupełnienia jej co do §§. 7, 9, 13, 21, 46, 48 i 74go przepisami odnośnego sejmu krajowego, a dalej znosi dotychczasową ustawę leśną z dnia 3 grudnia r. 1852 z tem zastrzeżeniem, że przestępstwa popełnione za czasu prawomocności ustawy dotychczasowej będą karane wedle łagodniejszych jej przepisów.

Nadmieniamy tu, że w §. 7mym nie ma wyraźnej wzmianki, zastrzegającej cokolwiek na rzecz ustawodawstwa krajowego, natomiast oprócz paragrafów wymienionych w artykule I, są wzmianki takie jeszcze w §§. 4, 5, 11, 28 i 53cim. Przepisy uzupełniające w paragrafach przez nas wymienionych, są nawet często bardzo ważne; tak n. p. cały §. 53ci zupełnie zawisł od sejmów krajowych, a mówi o przymusowem zalesieniu gruntów nieleśnych. Zachodzi tedy pytanie, czy rzeczywiście od uzupełnienia tych także paragrafów nie ma zależeć prawomocność ustawy. Byłby to przedmiot poprawki do artykułu 1go.

W motywach do artykułu I, rząd uzasadnia kompetencyę sejmów krajowych w sprawach kultury krajowej, co „nie jest niedozwolonem uszczupleniem powagi Rady państwa, lecz jedynie uznaniem wynikającej z natury rzeczy i uzasadnionej w samej rzeczy konsekwencyi podzielonej kompetencyi.“

Artykuł II w niczem nie dotyczy Galicyi.

Artykuł III zawiera postanowienia przejściowe na wypadek, gdyby w chwili prawomocności nowej ustawy leśnej, nowy kataster dla podatku gruntowego nie był jeszcze tu lub owdzie tak wykończony, żeby z niego dowiedzieć się można, czy pewien grunt jest gruntem leśnym w myśl ustawy, czy nie. Artykuł III stanowi przeto: Jeśli w chwili prawomocności niniejszej ustawy leśnej rodzaj kultury pewnego gruntu nie będzie jeszcze stanowczo stwierdzony nowym katastrem podatkowym, natenczas grunt taki będzie uważany za grunt leśny, w myśl §. 1go p. l. 1szą: jeśli zapisany jest jako las 1) w operacie pomiarowym dla nowego katastru gruntowo - podatkowego, lub 2) w takimże operacie dla katastru stałego (t. j. starego). lub 3) gdzie katastru stałego nie zaprowadzono, w operatach pomiarowych sporządzonych w zamiarze zaprowadzenia go — wszystko to pod warunkiem, że grunt ten nie jest za przyzwoleniem władz odjęty kulturze leśnej.

Artykuł IV zawiera zwykłą klauzulę wykonawczą.

÷ **Wiedeń,** 15 lipca. Na dzisiejszy targ na bydło rogate spędzono towaru z Galicyi 1948 szt., z Węgier 1628 szt., niemieckiego 177 szt., razem 3753 szt., czyli o 147 sztuk mniej niż przed tygodniem. W tej liczbie było bawołów 52. Nadto zapowiedziano na środę 322 sztuk bydła kontumacyjnego. Spęd dzisiejszy odznaczał się samym wyborowym towarem, tylko co do ciężkości zwierząt była różnica. Mimo obecności wielu rzeźników zamiejscowych przebieg targu był ospały; tylko lżejsze sztuki utrzymały się przy cenie zeszłotygodniowej, na sztukach cięższych musieli sprzedający ustępować w przecięciu 1 zł. na 100 kilo.

Płacono: opasy galicyjskie 52—54, węgierskie 52—55, niemieckie 53—56. krowy 51—53½, buhaje 50—53, bawoły 40—45 zł. za 100 kilo martwej wagi.

W Paryżu dnia 11 bm. w skutek mniejszego spędu poprawiło się na nowo usposobienie tak co do wołów, jak i skopów, ale tylko skopy podniosły się znowu w cenie, i to dosyć znacznie, płacono woły po 72—92 ctm. skopy po 93 ctm. do 1·03 frk. za ½ kilo.

OSTATNIA POCZTA

Ogłoszenie traktatu berlińskiego już w sobotę w dzienniku londyńskim *Times*, sprawiło w Berlinie nie małą senzacyę. Jasnem jest, że *Times* otrzymały ten dokument nie w zwykłej drodze dziennikarskiej, lecz wprost od angielskich członków kongresu, którzy działali oczywiście z upoważnienia lorda Beaconsfielda. Manuskrypt traktatu wysłany został do *Times* pocztą jeszcze we czwartek, stąd też text traktatu nie jest zupełnie autentycznym, gdyż we czwartek i w piątek poczyniono jeszcze w traktacie niektóre zmiany. W każdym razie publikacya *Timesa* przyspieszyła ogłoszenie autentycznego textu, który inaczej zostałby był ogłoszony dopiero po ratyfikacyi traktatu przez monarchów. Tak zaś już w poniedziałek trzy dzienniki berlińskie mianowicie *Nordd. Allg. Ztg., Post.* i *National Ztg.* rozpoczęły publikacyę traktatu berlińskiego.

Dzisiejsza *Norddeutsche Allg. Ztg.* zamieszcza wstęp i ośm pierwszych artykułów traktatu berlińskiego w oryginalnym texcie francuskim. Na czele tego dokumentu stoją słowa: „*Au nom de Dieu tout-puissant*“ (W imię Boga Wszechmocnego), potem następuje wstęp, który tak opiewa: „Najj. cesarz Niemiecki król pruski; Najj. cesarz austryacki król czeski etc. i Apostolski król. Węgier; Prezydent Rpltej Francuskiej; Najj królowa Zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii; Cesarzowa Indyiska; Najj. król Włoski; Najj. cesarz Wszech-Rossyj i Najj cesarz Ottomanów pragnąc uregulować w duchu porządku europejskiego stosownie do stypulacyj traktatu paryskiego z 30 marca 1856 kwestye powstałe na Wschodzie wskutek wypadków lat ostatnich i wojny zakończonej preliminaryjnym traktatem sanstefańskim, byli jednomyślnego zdania, że zebranie się kongresu byłoby najlepszym środkiem ułatwienia porozumienia.

Wymienieni monarchowie i prezydent republiki francuskiej mianowali więc swoimi pełnomocnikami.“ Tu następują imiona i nazwiska wszystkich reprezentantów mocarstw na kongresie, a to w tym samym porządku, w jakim wyliczeni są monarchowie.

„Ci pełnomocnicy stosownie do propozycy dworu Austryacko-węgierskiego i na zaproszenie dworu niemieckiego zgromadzili się w Berlinie, zaopatrzeni w pełnomocnictwa, które uznane za ważne i formalne (*en bonne et due forme*)

A gdy porozumienie (*accord*) między nimi zostało szczęśliwie do skutku doprowadzone, zgodzili się na stypulacye następujące:

Tu zaczyna się właściwy traktat, który dla braku miejsca odłożyć musimy do jutrzejszego numeru.

Polit. Corresp. tak ocenia praktyczny skutek kongresu: „Jak nam dodatkowo z rossyjskich kół kongresowych donoszą z Berlina, skutki kongresu dopiero teraz okazują się znacznie więcej zadawalniającemi, niż przypuszczano powszechnie jeszcze przed kilku dniami. Okoliczność, że przy upragnionem pojednaniu tak licznych a sprzecznych interesów. żadna strona nie jest zupełnie zadowoloną jest dowodem bezstronności oraz mądrości kongresu“. Dalej pisze *Polit. Corresp.*: „Jako bezpośrednie skutki kongresu, dwa winny być podniesione fakta: rzeczywiste, praktyczne i trwałe polepszenie bytu ludności chrześciańskich, oraz pojednanie Anglii i Rossyi w interesie pokoju.“

Dzienniki ogłaszają oświadczenie, złożone przez lorda Salisbury w sprawie cieśnin na przedostatniem posiedzeniu kongresu: „Zważywszy, że traktat berliński zmienia w istotnej części postanowienia traktatu paryskiego z r. 1856, zważywszy dalej, że interpretacya art. 2. traktatu londyńskiego, który opiera się na traktacie paryskim, mógłaby dać powód do nieporozumień, oświadczam imieniem Anglii, że zobowiązania Jej brytyjskiej Mości co do zamknięcia cieśnin, ograniczają się na obowiązku respektowania w tym względzie niezawisłej decyzyi w. Porty. Jej brytyjska Mość trzyma się ducha obowiązujących traktatów“ Oświadczenie to wpisane zostało do protokołu, ale nie do traktatu pokojowego.

Fremdenblatt pisze: „Donieśliśmy już przed kilku dniami, że Porta nakazała gubernatorom w Serajewie i w Mostarze, aby pouczyli ludność Bośnii i Hercegowiny, że Austrya y wkroczą do tych prowincyj w charakterze przyjaciół. *Pol. Corr.* dowiaduje się też w drodze telegraficznej z Banialuki, że tamtejsza władza turecka otrzymała polecenie uwiadomienia ludności, że armia austryacka wkroczy do tego kraju z przyjaźnemi zamiarami i że stosunki między Portą a Austryą są najprzyjaźniejszej natury. Gubernator Banialuki zakomunikował to natychmiast mieszkańcom wszystkich wyznań i rozkazał równocześnie wszystkim kajmakanom okręgowym, aby jak najprzyjaźniej przyjęli wojska austryackie. Umysły zaczynają się uspakajać. W Serajewie nastąpiła również korzystna zmiana w usposobieniu. Ludność z zadowoleniem wyczekuje rychłego wkroczenia austryackich wojsk okupacyjnych, które mogą być pewne dobrego przyjęcia. Tylko z Pryzrenia w Starej Serbii słychać o coraz bardziej wzmagającem się pomiędzy tamtejszymi mahometanami wzburzeniu umysłów, które się objawia w napływie ochotników wojennych. Do tego też odnosi sie depesza Zagrzebskiego *Obzora*, która donosi, że mahometanie podburzeni przez serbskich agitatorów grożą wymordowaniem katolików. Agitatorowie oświadczają, że Serbowie wolą nadal żyć w niewoli, aniżeli widzieć żołnierzy austryackich na ziemi bośniackiej. Jeśliby Austrya zwlekała okupacyę, to zajść mogą smutne wypadki. Serbowie konspirują ciągle przeciw katolikom; rozdwojenie pomiędzy chrześcianami mogłoby zachęcić mahometan do zbrojnego oporu. *Obzor* dodaje: „Fanatyczni mahometanie są do wszystkiego zdolni. Rozumie się, że katolicy mając przed oczami okrucieństwa dokonane na Bułgarach, czują się zagrożonymi Jedynie przyspieszenie militarnej akcyi może uspokoić umysły.“ Życzenie *Obzora*, dodaje od siebie *Fremdenblatt*, spełni się niebawem. Przynajmniej wszystko przemawia za tem, że jeszcze w przeciągu tego tygodnia sztandary austryackie będą powiewały na ziemi bośniackiej.“

Wojska angielskie wylądowały już na Cyprze. Rząd angielski zaprowadzi drut telegraficzny z Cypru przez Aleksandryę, dalej kolej Eufratu dla połączenia z Indyami.

Politische Correspondenz donosi, że komisarz turecki uda się do gór Rhodope, aby za pomocą Rossyan przywrócić porządek i zaprowadzić administracyę. Oczywiście powstanie straciło obecnie całkiem racyę bytu.

Z Petersburga donoszą, że ministra finansów Reuterna zastąpi generalny kontrolor Greig. O ile wiemy, tym razem wiadomość ta ma za sobą prawdopodobieństwo.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 16 lipca. *Wiener Ztg.* ogłasza nominacyę Gracholskiego na tajnego radcę.

Wiedeń, 16 lipca. *Polit. Corr.* donosi z Aten 16 b. m.: Angielskiemu konsulowi Sandwisthowi powiodło się sprowadzić zawieszenie broni między powstańcami na Krecie a Turkami. W Tessalii Turcy spalili plony w 33 miejscowościach i wieś Soffades. Turcy fortyfikują miasto Domokos.

Polit. Corr. donosi z Konstantynopola 16 b. m.: Porta jest stanowczo zdecydowaną oprzeć się energicznie żądaniu Grecyi co do rozszerzenia terytoryum i przygotowuje się do silnego odparcia wszelkich usiłowań Grecyi co do obsadzenia Epiru i Tessalii.

Odwrót Rossyan ma rozpocząć się z końcem lipca.

Berlin, 16 lipca. *Reichsanzeiger* donosi: Cesarz poruczył w myśl ustawy hr. Stollbergowi ogólne zastępstwo kanclerza.

Reichsanzeiger ogłasza traktat pokojowy w części nieurzędowej według *Post*.

Londyn, 16 lipca. W Izbie gmin oświadczył rząd, że traktat z 4 czerwca nadaje Anglii prawo mięszania się w sprawy między sułtanem a jego poddanymi. Turcya nie jest obowiązaną utrzymywać armii dla obrony azyatyckich posiadłości. Rząd otrzymał informacyę o wrzekomem sprzysiężeniu przeciw sułtanowi.

Beaconsfield i Salisbury przybyli do Dowru. Pierwszy przyjął adres rady municypalnej i dziękując podniósł równe zasługi Salisburego co do osiągniętych rezultatów. Beaconsfielda witano na dworcu z zapałem.

Marvin oskarżony o udzielenie dokumentów dziennikowi *Globe* został uznany niewinnym.

Wiedeń, 17 lipca. (*Tel. prywo.*) W sprawie okupacyi Bośnii i Hercegowiny donosi *Neue fr. Presse*: Toczą się jeszcze rokowania co do kilku podrzędnych kwestyj, które muszą być załatwione w najbliższych dniach lub w razie zwłoki znajdą załatwienie w samym fakcie okupacyi. Zdaje się być rzeczą już postanowioną, że wkroczenie wojsk austryackich do Bośnii i Hercegowiny nastąpi w najbliższych dniach, a dalsza zwłoka jest wykluczoną.

W Styryi i Krainie wpływają obficie składki na rzecz rodzin rezerwistów do broni powołanych. Styryjski Wydział krajowy ofiarował na ten cel 3000 zł.

Budapeszt, 17 lipca. (*Tel. prywo.*) Ministerstwo komunikacyi otrzymało doniesienie, że nadbrzeżna ulica koło portu Fiume zapadła się w kilku miejscach o 10 — 15 metrów. Szkoda jest bardzo znaczna.

Konstantynopol, 16 lipca. Sekretarz ministerstwa spraw zagranicznych Savys basza wysłany został jako nadzwyczajny komisarz w góry Rhodope. Międzynarodowa komisya złożona z konsulów i dragomanów towarzyszyć będzie Savysowi baszy i wyjeżdża jutro.

W ministerstwie skarbu przygo towują kombinacyę, ktora ma na celu bezzwłoczne wycofanie pieniędzy papierowych z obiegu.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 16 lipca 1878, godzina 2. min. 17. Losy kredytowe 161 50, Węg. akcye kredyt 234 50 Akcye anglo-austr. 116.25, Akcye banku Unii 73 — Akcye kolei Karola Ludwika 246·25, Akcye kolei północnej 206·50, Akcye kolei południowej 77 25. Akcye kolei Alföld 126 50, Akcye kolei Elżbiety 173·—, Akcye kolei Lwow-Czerniow. 137·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 122 50, Akcye kolei Rudolfa 126·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węg. oblig. państw. w złocie 68·75, Galic. oblig. indemn. 85·—, Losy z r. 1864 142·25, Akcye kolei siedmiogrodzkiej 120·50, Akcye banku obrotowego 110·—. Losy tureckie 32·—, Akcye kolei węg.-galic. 95·—, Akcye kolei państwowej 258 50, Akcye banku związkowego 117·50 Rubel papierowy 1·24½. Węgierskie Losy 85·50. [illegible] niem. 57·20, Węgierska renta —. — [illegible] sobienie przygnębione.

Wiedeń, dnia 16 lipca, godzina 5, minut 20. Akcye kredytowe 258·50, Anglo-austr. —·—, Akcye banku Union —.—. Kolej Kar. Ludw. 246·25, Południowa 77·25. Renta pap. 64·75, Galic. bank. hyp. 90·35, Gal. oblig. indemn. —·—, Gal. listy zastaw. banku włośc. 93·—. Losy z r. 1860 —·—, Napoleonsdor 9·28—, Rubel papierowy —·—, Usposobienie silne.

Wiedeń, dnia 17go lipca, godzina 10 minut 47. Akcye kredytowe 261·20 Anglo-Austr. 119·10. Unionsbank 74 30 Kolej Karola Ludwika 247·75, południowa —·—. Rubel papierowy 1·24¾, Gal. listy zastawn. —·—, Gal. listy indemnizacyjne —·—. Gal. bank rustykalny —.—, Losy z r. 1860 — —. Napoleonsdor 9·27·57. Usposobienie bardzo silne.

W nieobecności redaktora odpowiedzialny za redakcyę
Dr. Bronisław Łoziński.

NADESŁANE

Podziękowanie.

Ciąg dalszy składek, które na rzecz zakładu głuchoniemych we Lwowie, nadesłali:

Wna Felicya Łochocka 2 zł., ksiądz M. Szamota proboszcz w Żurawnie 1 zł.. parafianie obrz. łac. w Żurawnie 4 zł., parafianie obrz. łac. w Żydaczowie 2 zł. 40 ct., ks. A. Hofmann proboszcz w Żydaczowie 2 zł. 60 ct,. ks. proboszcz i parafianie obrz. łac. w Czarnolicy 6 zł., ks, proboszcz i parafianie obrz. łac. w Sniatynie 20 zł. 60 ct., p. Zwarycz rządca w Uwinie 2 zł., ks. Zawadowski kapelan gr. kat w Uwinie 1 zł., parafianie obrz. gr. k. w Uwinie 2 zł. 54 ct., c. k. Sąd powiatowy w Bohorodczanach 4 zł., c. k. Sąd powiat. w Żurawnie 13 zł., c. k. Namiestnictwa biuro rachunkowe II 2 zł. 32 ct., c. k. Dyrekcya Gimnazyum w Tarnopolu 5 zł. 50 ct., p. Adam Kopiński 5 zł., ks. Nikodem Glass przeor w Jezupolu 1 zł. 15 ct., parafianie obrz. łac. w Jezupolu 3 zł. 85 ct., parafianie obrz. łac. w Nadwórnie 5 zł., Wny Popiel właściciel Kotowej Woli 5 zł., szkoła żeńska św. Antoniego we Lwowie 4 zł., szkoła męska św. Antoniego we Lwowie 2 zł. 70 ct., c. k. administracya podatków we Lwowie 3 zł. 10 ct., dr. Kwiatkowski adwokat w Stanisławowie 3 zł., Wna Julia Kwiatkowska 2 zł., Pna Marcela Kwiatkowska 1 zł., parafianie obrz. łac. w Płotyczy 9 zł. 70 ct.. Wydział Rady powiatowej w Nadwórnie 5 zł., ks. Adamowicz proboszcz w Lubaczowie 2 zł. parafianie obrz. łać. w Lnboczowie 16 zł., ks. proboszcz i parafianie w Cieszanowie 10·17 ct., ks. proboszcz i parafiani w Płazowie 4 zł.. ks. Nowoświęcki i parafiani w Lipsku 3·33 ct., ks. Ziemiański 1 zł., ks. Rydlowski 50 ct., Wydział Rady powiatowej w Pilznie 20 zł., ze składki w Maryampolu 8 45 ct., ks. Preysentanz i parafianie w Pistyniu 7 zł., ks. Walery Busch i parafianie w Kołomyi 15 zł., ks. Szankowski obrz. gr. kat. proboszcz w Kopyczyńcach 1 zł., ks. Holiniaty paroch gr. kat. z Kociubiniec 1 zł. Suma 208 zł. 91 ct., poprzednio zebrane składki wynoszą 1668 zł. 24 ct. Czyni razem 1877 zł. 15 ct. w. a.

Za powyższe dary poczuwa się dyrekcya zakładu głuchoniemych do miłego obowiązku, szanownym ofiarodawcom złożyć szczere podziękowanie.

Lwów dnia 16 lipca 1878.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na Gazetę Lwowską wynosi za II półrocze: w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; za III kwartał w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za lipiec i każdy następny miesiąc: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Na Gazetę z Przewodnikiem za III kwartał w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za lipiec i każdy następny miesiąc w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct.

Prenumeratorowie półroczni otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki“ bezpłatnie.

W celu ustalenia nakładu upraszamy o rychłe uiszczenie prenumeraty, gdyż inaczej nie moglibyśmy dostarczyć spóźnionym prenumeratorom wyczerpanych numerów Gazety lub zeszytów Przewodnika.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dni 17 lipca 1878 o godz. 7 rano.

Barometr 733.71mm. Psychrometr suchy 14.9°C. Psychrometr wilgotny 12.9°C. Prężność pary 9.9mm. Wilgoć 78% .Zachmurzenie 7 Wiatr NW3. Ozon .8 Opad w mm. z ostatnich 24 godzin. — Temperatura powietrza + 11·9°R.

Barometr idzie w górę

Przyjechali do Lwowa.

dnia 16 i 17 lipca 1878.

Hotel George'a

Pp. A. hr. Pallfy z Wiednia. G. hr. Festetics z Wiednia. A. ks. Rohan z Wiednia. M. Gątkiewicz z Kutyska. A. Klaudy z Wiednia. L. Gcerolla z Wiednia.

L. ks. Windischgrätz z Krakowa. I. hr. Krasicki z Bachurza. Steinbrecker z Krakowa. Z. Dembowski z Kosienic. S. Hajkiewicz z Polszcze.

Hotel Europejski.

Pp. A. Hoppen z Doliny. W. Wszelaczyński z Kopeczyniec.

K. hr. Łączyński z Kótkorza. R. Bosieczewski z Królestwa.

Hotel Angielski.

Pp. E. Weisstein z Brodów. B. Augustynowicz z Kniaża. J. Kunaszowski z Perekos. A. Kronengold z Libska. Z. Prochnik z Wiednia. Sz. Samet z Wiednia. J. Löbel z Wiednia.

F. Dietrich z Bóbrki. K, Hubicki z Ożydowa. E. Pruszyński z Warszawy.

Hotel Warszawski.

Pp. E. Chyliński z Wołynia. K. Haerdtl z Wiednia. M. Rozborski z Hnizdyczowa.

Dr. L. Vrabetz z Bnrsztyna. M. Mnikusiewicz z Chodorowa. O. Sadowski z Podwołoczysk.

Hotel Langa.

Pp. Dr. A. Supan z Czerniowiec. D. Fischer z Wiednia. K. Breet z Tłumacza. K. Leonardeses z Jass

Hotel Lazarusa.

Pp. L. Rożankowski z Sokala. E Fckhardt z Wołynia.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. hr. Komarnicki do Sassowa. M. hr. Załuski do Iwonicza. J. Wachtl do Czerniowiec. A. Moszyński do Warszawy. A. Lewicki do Brodów. S. Paygert do Tarnopola. G. Rulikowski do Krakowa. A. Schnel do Brodów. S. Wachowik do Tarnopola.

A. hr. Pallfy do Krakowa. A. ks. Rohan do Krakowa. M. br. Romaszkan do Stanisławowa. E. Weisstein dr Brodów. F. Keller do Krakowa. A. Hoppen do Doliny.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: o godzinie 5 minut 22 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 9 m. 27 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 min. 8 przed południem (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk (na dworzec w Podzameczu): o godzinie 3 minut 2 rano (pociąg osobowy); o godzinie [illegible] min. 9 po południu pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny): o godz. 10 min. 43 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz 3 min 39 po południu (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godzinie 9 minut 55 wieczór (pociąg pospieszny), o godzinie 3 minut 45 rano (pociąg mięszany); o godzinie 2 minut 50 po południu (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lowwa (nr. 2) o godz. 8 min. 15 wieczór i (nr. 4) o godz. 4 min. 5 rano.

Odchodzą ze Lwowa.

Do Podwołoczysk: (z Podzamcza): o godz. 11 minut 10 wieczór (pociąg osobowy); o godzinie 12 minut 27 w południe (pociąg mieszany).

Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): o godzinie 5 min. 37 rano. (pospieszny); o godzinie 10 min. 44 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 12 minut 5 w południe (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 45 rano (pociąg pospieszny): o godzinie 11 min. 25 wieczór (pociąg mieszany); o godzinie 12 min. 30 z południa (pociąg mieszany).

Do Krakowa: o godzinie 11 min. 3 przed północą (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy) o godzinie 4 minut 39 po południu (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj): (poc. nr. 1) o godzinie 6 minut 40 rano; (pociąg nr. 3) o godzinie 5 minut 41 wieczór.

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12 m. 20 we Lwowie.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 16 lipca 1878.

	płacą zł. ct.	żądają zł. ct.
	w walutą austr.	
1. Akcye za sztukę.		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	246 —	248 50
Kol. lwow.czer.-jas. „ 200 zł. m. k.	136 50	139 —
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	242 —	245 —
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.	212 —	216 —
2. Listy zast. za 100 zł		
Tow. kredyt. galic. 5% w. a.	85 40	86 15
„ 4% „	80 —	81 —
„ 5% okresowe	85 40	86 15
Banku hip. galic. 6% w. a.	90 10	90 85
Listy dłużne . Z. kr. wł. 6% w. a.	91 50	93 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakł. dla Gal. i Bukow. 5% los. w 15 lat.	90 25	91 30
Tow. kr. m. 5% w. a. w 15 lat.	— —	— —
„ 6% w. a. w ...	—	—
4. Obligacye za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5% m. k.	85 70	86 60
Pożyczki kraj. z r. 1873 po 6% w. a.	90 —	91 25
5. Losy Miasta Krakowa	14 25	15 50
„ Stanisławowa	20 —	22 —
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 35	5 45
Dukat cesarski	5 40	5 50
Napoleondor	9 24	9 34
Półimperyał	9 38	9 58
Rubel rossyjski srebrny	1 72	1 82
„ papierowy	1 24	1 26
100 marek niemieckich	56 75	57 75
Srebro	100 50	102 50
Kupony w srebrze	100 25	102 —

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 13 lipca 1878.

	płacą	żądają
1. Dług Państwa.		
Jednolity dług Państwa w banknot.		
maj-listopad	65.10	65 30
luty-sierpień	65.05	65.20
Jednolity dług Państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	67.—	67.15
kwiecień-październik	67.—	67.15
Losy z roku 1839 całe	332.—	334 —
„ „ 1839 piąta część	332.—	334 —
„ „ 1854 po 250 złr.	109.25	109.75
„ „ 1860 po 500 złr. 5%	113.75	114.25
„ „ 1860 po 100 złr. 5%	123.25	123 75
„ „ 1864 (z premią) po 100 złr.	142.25	142.75
„ „ 1864 „ po 50 złr.	142.—	143.—
Renty Como po 42 lir. aus.	[illegible]	—
Listy zastaw. domen państw. po 100 złr. 5%	140.50	141.—
Austr. asyg. skarb. zwrotne 1878 5%	98.50	99 —
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4%	75 50	75 .65
2. Obligacye indemn. 5% za	—.—	—.—
Czech	102 50	103.50
Bukowin	82 25	82.75
Galicyi	85.50	86.—
Niższej Austryi	104.50	105.—
Siedmiogrodu	76.50	77.50
Węgier	79.—	79.50
3. Inne pożyczki publiczne.		
Galic. pożyczka krajowa z r. 1873 6%	—	—
4. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł.	118.50	118 75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	263 —	263.25
Niższo-austr. to... 5	770	775 —
Gal. banku hip. po 200		—
Gal. bank. d. hndl. i prz. a 200 ...		—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.		
Banku narodowego a 600 zł	837	839. —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m.	462.—	464.—
Kol. Cesarzow. Elżbiety po 200 zł. m. k.	174.—	175.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) a 200 zł. w srbr.	—.—	—.—
Półn. kolei ...	2070 —	2075. —

	płacą	żądają
Kol. kar. Ludwika po 200 zł. m. k.	248 25	248.75
Lwow. Czern. kolei po 200 zł. w. a. w sr.	137.—	137.50
Tow. kol. żel. państ. po ... k.	263.—	263.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	78.—	78 50
I. ... 00 zł.	96.—	96 50
5. Listy [illegible] st. losowane.		
Ogól. roln. kredytow. Zakład dla Galicyi [illegible] kowiny 15 l. 6%	—.—	91.—
Pow... austr. ... 5% ... sr.	109 25	109.75
Gal. z... 18 5%	90 —	92 —
„ [illegible] %	95.50	96.50
[illegible] %	94.—	—.—
[illegible] po 4%	79.50	—.—
[illegible] po %	85.50	86.—
[illegible]		
[illegible] w...	85 50	86.—
Gal. banku hipot. po %	90.25	90.75
Gal. zakł. kred. w... po 5%	92.75	93.25
Tow. k... w. w... wyl. po 6%	—.—	—
„ „ „ ... po	—	—.—
Banku narodowego p... %	—.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5½%	96 —	96.50
„ „ „ po 5%	86.50	86.75
6. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 200 zł. 5% w. a.	73.75	74.25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w cz.)		
„ 200 zł. 5% w sr...	—.—	—.—
Kol. p... p	103.—	103.50
„ 1 ... zł	97.—	98 —
Kol. g... po ... zł. 5%	101.—	101.50
[illegible] em.	99.75	100.25
[illegible]	98 —	98.50
[illegible]	98 —	—.—
L...		
„ % ... z r. 1...	80 10	80 40
z r. 1867	82.25	82.75
z r. 1868	75 —	75.50
z r. 1872	70.—	70.25
1. 200 5% srebr.	70 40	70.60
7. Losy		
Inst. kred. dla hand. i prz. po 100 zł. w.	160.75	161 25
Marego po 40 zł. m. k.	30.—	31.—
[illegible]	94 50	95 —

	płacą	żądają
Keglevicha po 10 zł. m. k.	14.—	14.50
Losy miasta Krakowa	14 75	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	28 —	28.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.25	30.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14·50	15.—
Salma po 40 zł. m. k.	40.60	41.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	36.50	37.—
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. wa.	20.50	21.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	119.—	121.—
„ „ „ 50 zł m. k.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł. m. m.	23.75	—.—
Windischgrätza po 20 zł m. k.	28.25	28.75
Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg za 100 zł w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. n. p.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	115 60	116.75
Paryż za 100 fr.	46 10	46.15
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5 52.—	5 54 —
„ pełnej wagi	5.49.—	5.51 —
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	9.25.50	9.27.50
Rossyjski imperyał	9.51.—	9 53 —
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	101 —	101.25

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

z dnia 16 lipca 1878.

	zł	ct
Jednolity dług państwa w banknotach	64	75
„ „ „ w srebrze	66	70
Renta w złocie	75	30
Losy pożyczki z roku 1860	114	—
Akcye banku wiedeńskiego	835	—
„ „ kredytowego	253	25
Londyn	115	60
Srebro	101	—
Napoleondor	9	27½
Dukat cesarski men.	5	49
100 marek niemieckich	57	15

Dziennik Urzędowy.

(4122 1—3) **Edykt.**

L. 2795. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu ogłasza, iż Julian i Cecylia Raciescy właściciele części 2 części dóbr Przyszowy zwanej Bardychów czyli Nowajanina wnieśli prośbę o amortyzacyą następujących pozycyi stanu biernego w wykazie tabularnym części dóbr Przyszowy zwanej Bardychów czyli Nowajanina l. wyk. 60 na karcie C. (stanu biernego) wpisanych, a mianowicie: poz. 8 (dawniej dom. 31 pag. 458 n. 10 on.) l. 23.538. podano 21 października 1797. Wojciech Prus Szczepanowski zapisuje na mocy dokumentu z dnia 6 września 1796 kaucyą na swoich dobrach Przyszowa za Antoniego Chodorowicza rządcę dóbr Sierocińskich ś. p. małżonków Walentego i Joanny z Krynickich Nowakowskich. L. now. oblig. 94 pag. 454.

Poz. 9 (dawniej dom. 31 pag. 459 n. 11 on) l. 17384 podano 23 maja 1809. Na podstawie skryptu przez Leopolda Pruss Szczepanowskiego dnia 13 czerwca 1808 zeznanego, suma 6000 złr. pol. z procentem 6 proc., dnia 13 czerwca 1811 płatna w stanie biernym dóbr Przyszowa na rzecz Jana Kantego Krukowskiego się intabuluje. Instr. 61 pag. 336.

Poz. 10 (dawniej dom. 31 pag. 459 n. 12 on) l. 19668 podano 19 września 1811. Na mocy dokumentu z działanego, dnia 16 czerwca 1808 przez Leopolda Pruss Szczepanowskiego tegoż obowiązek zwrócenia kaucyi fidejussorycznej z powodu nieekstabulowanych z dóbr Bojańczyce ciężarów, przez Jana Kałuskiego na rzecz Józefa Nawrowskiego złożonej i na dobrach Zegartowice intabulowanej, temuż Janowi Kałuskiemu zaraz po ukończeniu kontraktu z Miłżecką o sprzedaż wsi Przyszowa zawartego, tudzież obowiązek przeniesienia wyż pomienionej kaucyi, na tąż samą wieś Przyszowa w stanie biernym wsi Przyszowa na rzecz Jana Kałuskiego się intabuluje. Instr. 87 pag. 212.

Poz. 11 (dawniej dom. 31 pag. 460 n. 13 on.) l. 15417 podano 9 sierpnia 1819 intabulowano 24 września 1819. Na mocy skryptu przez Leopolda Pruss Szczepanowskiego dnia 7 maja 1818 zeznanego, suma dwanaście tysięcy złr. w. w. w stanie biernym części Przyszowa na rzecz Wincentego Dunikowskiego się intabuluje. Instr. 185 pag. 203. Wzywa się zatem wszystkich, którzy mają jakie pretensye do powyższych praw, aby takowe zgłosili w ciągu jednego roku a najdalej do 10 lipca 1879, inaczej bowiem pozycye powyższe umorzone będą.“

II. Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu właścicieli dóbr Sierocińskich po Walentym i Janie z Krynickich Nowakowskich, dla Antoniego Chodorowicza, dla Jana Kantego Krukowskiego, Jana Kałuskiego, Wincentego Dunikowskiego, a względnie ich spadkobierców i prawonabywców, ustanawia się kuratora w osobie adwokata p. dr. Jarosza z podstawieniem adwokaka p. dra Zielińskiego, i uwiadamia się ich o tem edyktalnie.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz d. 15 czerwca 1878.

(4034 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5464. C. k. sąd powiatowy w Łące ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia należytości Zuzanny Fiała w kwocie 50 zł. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 28 sierpnia, 25 września i 30 października 1878 każdym razem o 10 godzinie przedpołudniem przymusowa publiczna sprzedaż realności Piotra Bilińskiego Miłkowicza pod l. 128 st. 165 n. w Bilinie wielkiej położonej.

Cenę wywołania stanowi kwota 175 zł. Zakład 17 zł. 50 ct.

Resztę warunków tudzież protokół zastawniczego opisania można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze.

Łąka dnia 10 stycznia 1878.

(4144 1—3) **Edykt.**

L. 6017. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Macieja Jurysikiewicza, że w sporze Karola i Maryanny Stępniowskich przeciw Teresie Jurysikowej, Feliksowi Jurysikiewiczowi, Karolinie Karp, Maciejowi Jurysikiewiczowi, Elżbiecie Jurysikiewicz, Joannie Beszczakowej, Antoninie Jurysikiewicz, o uznanie własności domu pod n. k. 62, wydzielenie onegoż z całości ciała hip. l. w. k. 50 objętego, utworzenie nowego ciała tabularnego, zaintabulowanie za właścicieli z prośbą o zanotowanie sporu w księgach hipotecznych skargę de pr. s 14 czerwca 1878 l. 6017 wytoczonym i do rozprawy na 16 sierpnia 1878 zadekretowanym ustanowioną dlań kuratorem adw. dr. Ludwika Kapiszewskiego, któremu środki obronne podać, lub też o zamianowaniu innego zastępcy tut. sąd zawiadomić ma.

Gorlice 16 czerwca 1878.

(4132 1—3) **Edykt.**

L. 2453. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 200 zł. wa. a względnie niespłaconej jeszcze reszty 165 złr. 49 ct. wa. odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie w 3 terminach t. j. dnia 16 sierpnia, 13 września i 18 października 1878 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya realności dłużnika Jędrzeja Kuźniaka własnej pod lk. 36 w Suchejwoli położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 540 zł. wa. a wadyum 54 złr. wa.

Protokół zastawniczego opisania i reszta warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Lubaczów 15 czerwca 1878.

(4064 1—3) **Edykt.** L. 2974.

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Nowym Sączu zawiadamia, iż zmarł dnia 19 marca 1873 w Trzetrzewinie Stanisława Jojczyk z przostawieniem kodycylarnego ostatniej woli rozporządzenia.

Sąd nieznajomego pobytu Wojciech Jojczyka wzywa żeby w przeciągu roku jednego od daty niniejszego edyktu zgłosił się w tymże sądzie i wniosł oświadczenie przyjęcia spadku w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Jędrzejem Ziemnikiem dla niego ustanowionym.

Nowy Sącz 10 lipca 1878.

(4056 1—3) **Edykt.**

L. 1862. C. k. Sąd powiatowy w Ulanowie zawiadamia że na dniu 12 maja 1870 zmarła w Zarzyczu Zofia z Młynarskich Grzybowska z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzania ostatniej woli.

Ponieważ miejsce pobytu Tomasza Młynarskiego sądowi nie jest wiadomem zatem wzywa się go aby w przeciągu roku od daty niniejszego edyktu w tutejszym sądzie się zgłosił i deklaracyę do spadku wniósł, w przeciwnym razie postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem Józefem Grzybowskim dla niego ustanowionym przeprowadzonym zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Ulanów dnia 20 kwietnia 1878.

Seidler

(4068 1—3) **Edykt.**

L. 2255. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach niniejszem ogłasza, iż przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności wiejskiej w Woli Batorskiej pod l. 284/81 położonej ciała tabularnego nie posiadającej własność Grzegorza Kryzy stanowiącej na zaspokojenie resztującej sumy pożyczkowej w kwocie 46 złr. i 11 ct. w. a. wraz z pn. c. k. uprzyw. zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie w trzech terminach mianowicie dnia 27 sierpnia 1878 dnia 27 września 1878 i dnia 28 października 1878 każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 350 złr. w. a.

Wadyum 35 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Niepołomice dnia 31 maja 1878.

(4078) **Obwieszczenie.**

L. 4018. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, że dnia 15 marca 1878, wpisaną została do rejestru handlowego dla firm spółkowych firma: Moses Frenkel & comp. dla gorzelni i wypasu bydła w Wielkichoczach.

Jest to spółka jawna, składa się z Mojżesza Frenkla i Leiby Strassberga, przemysłowców w Wielkichoczach, i rozpoczęła się z dniem 12 grudnia 1877. Spółkę zastępuje i podpisuje tylko sam Mojżesz Frenkel.

Przemyśl dnia 27 marca 1878.

(4052 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4238. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie podaje do wiadomości, iż na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 22 czerwca 1878 L. 10316. Jan Kmieć za marnotrawcę uznany i temuż kurator w osobie Klimka Sajdaka z Nieczajny ustanowionym zostaje.

C. k. sąd powiatowy.

Dąbrowa dnia 3 lipca 1878.

(4141 1—3) **Edykt.**

L. 793. W dniach 20go sierpnia, 24go września i 29 października 1878 o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w sądzie licytacya realności Józefa Krzyżaka własnej pod l. 2/17 w Porąbce iwkowskiej położonej nieintabulowanej, celem zaspokojenia sumy 150 zł. z pn., na rzecz lwowskiego uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego.

Cena wywołania 300 złr. wadyum 30 złr. w. a.

Resztę warunków w registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

Brzesko dnia 16 marca 1878.

(4134 1—3) **Edykt.** L. 4596.

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszym wiadomo czyni, że na zaspokojenie pretensyi Banku zaliczkowego w Stanisławowie przez p. Bolesława Drohomireckiego temuż w kwocie 1200 złr. w. a. z pn. dłużnej rozpisaną została publiczna licytacya realności pod l. k. 75¼ w Stanisławowie położonej, dłużnika p. Bolesława Drohomieckiego własnej powyższej wierzytelności za hipotekę służącej na dzień 8 sierpnia 1878 i 6 września 1878 która to licytacya na powyższych terminach każdym razem o godz. 10 z rana w tut sądzie obwodowym pod następującemi warunkami licytacyjnemi się odbędzie.

1. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 13859 złr. 8 ct. w. a.

2. Wadyum wynosi kwotę 1400 zł. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt szacunkowy są do przejrzenia w ts. registraturze.

Stanisławów 25 maja 1878.

(4155 1—3) **Konkurs.**

L. 13035. Na posadę praktykanta konceptowego przy c. k Dyrekcyi poczt we Lwowie bez adjutum ewentualnie z adjutum rocznych 500 złr.

Podania należy do trzech tygodni wnieść do Prezydyum rzeczonej Dyrekcyi.

Lwów dnia 15 lipca 1878.

(4057) **Obwieszczenie.**

L. 13842. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy Löbla Nebenzahla, której używać tenże będzie jako właściciel handlu masłem w Podgórzu podpisując takową: „L. Nebenzahl.“

Kraków dnia 24 maja 1878.

(4121) **Obwieszczenie.**

M. 15142. C. k. sąd krajowy jabo handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy Karola Strzygowskiego, której używać tenże będzie jako właściciel fabryki towarów wełnianych w Białej podpisując takową „Karol Strzygowski“

Kraków dnia 31 maja 1878.

(4140 1—3) **Edykt.** L. 665.

W dniach 13 sierpnia, 17 września i 22 października 1878 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie licytacya realności Ignacego Rzepy własnej pod l. 16 w Jaworsku położonej nieintabulowanej, celem zaspokojenia sumy 400 zł. z pn. na rzecz lwowskiego uprzywilejowanego zakładu kredytowego włościańskiego.

Cena wywołania 700 złr. wadyum 70 złr. a. w.

Resztę warunków w registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzesko dnia 16 marca 1878.

(4139 1—3) **Edykt.**

L. 664. W dniach 13 sierpnia, 17 września i 22 października 1878 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie licytacya realności Feliksa Franczyka własnej pod l. 59/23 w Jaworsku położonej nieintabulowanej celem zaspokojenia sumy 300 złr. z pn. na rzecz Lwowskiego uprzywilejowanego Zakładu kredytowego włościańskiego.

Cena wywołania 500 złr. wadynm 50 złr.

Resztę warunków w registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzesko dnia 16 marca 1878.

(4070 2—3) **Edykt.**

L. 1820. Do spadku Mykiety Dumycza w Dobrzanach w dniu 22 marca 1854 zmarłego powołany jest Hryńko Dumycz, którego miejsce pobytu nie jest wiadome.

Wzywa się więc tegoż ażeby się w przeciągu roku zgłosił i oświadczenie wniósł w przeciwnym bowiem razie uporządkowanie pozostałości z kuratorem dla niego w osobie Tymka Dmytracha ustanowionym przeprowadzonym będzie.

C. k. sąd powiatowy

Szczerzec 11 października 1876.

Leżański

(4098 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 434. Odpis. C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do publicznej wiadomości, że w dalszej drodze egzekucyi prawomocnego wyroku z dnia 15 czerwca 1876 l. 1161 celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 50 zł. i kosztów sądowych 4 zł. 25 ct., 1 zł. 35 ct., 6 zł. 73 ct., 9 zł. 95 ct. z pn. i kosztami dalszemi za niniejsze podanie w umiarkowanej kwocie 3 zł. $19^1/_2$ ct. w. a. przyznanemi zezwala się na egzekucyjną sprzedaż parceli „Za Sełom" dłużnika Semka Kucqarskiego z Bernadówki własnej wedle protokołu uchwałą z dnia 2 grudnia 1877 do l. 6416 do sądu przyjętego zajętej i oszacowanej.

Do sprzedaży powyższej wyznacza się termin a mianowicie na dzień 18 lipaa, 1 i 14 sierpnia 1878, każdym razem o 10 godz. przed południem w gmachu sądowem z tem, iż na pierwszych dwóch terminach zafantowany grunt tylko wyżej ceny szacunkowej sprzedane zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych jako też i akt oszacowania, przejrzeć można w registraturze, a względem podatków odsyła się chęć kupna mających do c. k. urzędu podatkowego.

C. k. sąd powiatowy

Trembowla 6 lipca 1878.

(4084 3—3) **Concurs-Aufhebung.**

Zl. 6294. Vom k. k. Brodyer Bezirksgerichte wird hiemit kundgemacht, daß der mit hiergerichtlichen Beschluße vom 4 Jänner 1866 Zl. 8345/65 in das Vermögen des Isaak Zelnik eröffnete Concurs, nach Berichtigung der im Sinne des § 122 der westgal. G. O. bezeichneten Vorzugsposten und der in Folge dessen stattgefundenen Vollständigen Erschöpfung des vorhanden gewesenen Aktivvermögens für aufgehoben erklärt wird.

Brody den 5 Juli 1878.

(3877 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4093. Dobromilski sąd powiatowy ogłasza, że w dniach 9 sierpnia, 13 września i 18 października 1878 każdym razem o godzinie 10 przed południem przeprowadzoną będzie przymusowa sprzedaż części gruntu Jana Wasylika w Rybotyczach pod l. k. 254 położonej na zaspokojenie wierzytelności Abrahama Kleina w kwocie 45 zł. 90 ct. w. a. z ceną wywołania 300 zł. a wadyum 30 zł. w. a.

Warunki wolno jest w registraturze przeglądnąć.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono p. Józefa Mielniczka z Rybotycz.

Dobromil dnia 8 czerrwca 1878.

(3892 3—3) **Edykt.**

L. 2190. C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 113 złr. 76 ct. zpn. dyrekcyi c. k. uprzyw. zakładu kred. włościańskiego we Lwowie, należącej odbędzie się w dniach 26 sierpnia, 23 września, i 21 października 1878 zawsze o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym publiczna licytacya przymusowej sprzedaży realności gruntowej pod nr. 72 w Trzebini położonej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 300 złr.

Wadyum wynosi 30 złr.

Na obydwu pierwszych terminach posiadłość poniżej ceny szacunkowej nie będzie sprzedaną. Resztę warunków licytacyjnych oraz akt zastawniczego, opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze tutejszo-sądowej.

Kuratorem dla tych którzyby w między czasie prawo zastawu lub innego do rzeczonego gospodarstwa nabyli lub którymby niniejsza rezolucya nie mogła być doręczoną ustanawiano tut. adw. dr. Myszkowskiego.

C. k. sąd powiatowy.

Chrzanow dnia 6 czerwca 1878

(3879 3—3) **Edykt.**

L. 5434. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem Jakóba Kremenera że na prośbę Racheli Schapira do praes. 11 czerwca 1878 l. 5434 tu sądową uchwałą z dnia 15 czerwca 1878 do l. 5434 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 złr. a. w. z pn. wydany został.

Gdy pozwany Jakób Kremener z życia i miejsca pobytu jest niewiadomy przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępywania go w niniejszej według ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem tutejszego p. adw. dr. Heynego z dodatkiem mu na zastępcę p. adw. dr. Billeta.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego aby się do ustanowionego kuratora zgłosił, i jemu swe kroki obronne podał, lub innego obrońcę wybrał i c. k. sądowi doniósł i w ogóle wszystkich możebnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie samemu będzie musiał przypisać.

Złoczów dnia 15 czerwca 1878.

(4090 3—3) **Edykt.**

L. 713. C. k. sąd powiatowy w Wojniczu ogłasza iż na żądanie Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia sumy 287 złr. 76 kr. aw. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod l. 11 w Więckowicach położonego Franciszka Budzynia własnego w trzech terminach 15 lipca, 19 sierpnia i 23 września 1878 r. w gmachu sądowym każdym razem o godzinie 10 rano. Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w t. s. registraturze.

Wojnicz dnia 18 maja 1878.

(4102 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2187. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie przeprowadzi w zabudowaniu sądowem dnia 15 lipca, 12 sierpnia i 9 września 1878 każdym razem o godzinie 10 przed południem, celem ściągnienia dla Abrahama Birona sumy 204 złr. wa. z pnl. przymusową licytacyjną sprzedaż realności w Posadzie Jaślińskiej pod l. k. 125 położonej, Pelagii i Jana Kostyczów własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 1100 złr. w. a. wadyum zaś 10% takowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i ocenienia mogą być przejrzane w Sądzie.

Rymanów 20 maja 1878.

(3995 3—3) **Edykt.**

L. 3200. Cesarsko królewski sąd krajowy zawiadamia niniejszem p. Loais Pacanowskiego z miejsca pobytu niewiadomego że przeciw niemu bank galic. dla handlu i przemysłu w Krakowie w niósł pod d. 29 stycznia 1878 l. 3200 celem zaspokojenia sumy 10000 złr. wa. podanie o publiczną przymusową sprzedaż tartaku parowego w Mszanie dolnej w załatwieniu którego dozwolono publicznej licytacyi co dopiero wspomnionego tartaku.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Louis Pacanowskiego nie jest wiadomem przeto c. k. sąd w celu zastępowania na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw. Ceszuaka z zastępstwem adw. Hajdukiewicza kuratorem nieobecnego ustanowił, i temu uchwałę doręcza. Zaleca się zatem niniejszem edyktem aby w zwyż oznaczonym czasie albo sam stanął albo też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby wusiał.

Kraków 8 lutego 1878.

(4081 3—3) **Edykt.**

L. 10158. C. k. sąd deleg. miejski cywilny w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia należytości Hillela Ber Possa a mianowie sumy 300 złr. z procentem po 4% miesięcznie od 25 czerwca 1876 bieżącym wraz z kosztami egzekucyjnemi 1 złr. 86 kr. tudzież kosztami obecnie przyznanymi 7 zł. 66 kr. od Jana Prażmowskiego się należących, odbędzie się w dniach 9 sierpnia i 9 września 1878 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym licytacya połowy realności pod l. k. 19 w Batowicach położonej, wedle wyciągu hipotecznego do dłużnika Jana Prażmowskiego należącej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1155 zł. w. a.

Wadyum wynosi 115 rł. 50 kr.

Powyższa posiadłość poniżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie.

Dla niewiadomych wierzycieli kuratorem został ustanowiony adw. dr. Goldmann z substytucyą adw. dr. Trojnalskiego.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akty zastawniczego opisania można przejrzeć w tutejszej registratnrze.

Kraków 28 czerwca 1878.

(4033 3—3) **Edykt.**

L. 1536. W dniu 29 sierpnia, 30 września i 24 października 1878 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Krzeszowicach egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności włościańskiej pod L. 19 w Niegoszowicach położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, Wojciecha Dymka własnej.

Wadyum wynosi 57 złr., zaś cena wywołania 570 złr.

C. k. sąd powiatowy.

Krzeszowice dnia 20 maja 1878.

(3976 3—3) **Edykt.**

L. 998. C. k. sąd powiatowy w Dubiecku ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Aschera Tugendhatta w kwocie 110 złr. w. a. z pn. odbędzie się w tym sądzie dnia 29 sierpnia, 30 września i 31 października 1878 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna licytacya realności włościańskiej obejmującej chałupę pod l. k. 209 i grunt pod l. k. 156star. 143now. w Łubnie położone dłużników Jakóba Trojanowskiego i Agniszki Trojanowskich własne.

Cena wywołania wynosi 225 zł. w. a. wadyum 23 zł. w. a.

Protokół zastawnego opisania i oszacowania tej realności i reszta warunków licytacyjnych są do przejrzenia w tut. sądowej registraturze.

Dubiecko d. 1 czerwca 1878.

(3883 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4732. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Szymonowi Sapita a względnie tegoż nieobjętej masie spadkowej o zapłacenie 96 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sali sądowej publiczna sprzedaż realności pod l. k. 34 w Stanisławczyku położonej ciała tabularnego niestanowiącej w trzech terminach 28 sierpnia, 25 Września i 30 października 1878 o godz. 10 rano.

Cena wywołania 200 zł.. zakład wynosi 20 zł. w. a.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyi tudzież protokół zastawnego opisania i oszacowania można przeglądnąć w sądzie.

Niżankowice d. 28 lipca 1877.

(3929 3—3) **Edykt.**

L. 2449. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 250 złr. w. a. a względnie niespłaconej jeszcze reszty 206 złr. 86 ct. w. a. odbędzie się na rzecz Galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie w trzech terminach dnia 9 sierpnia 6 września i 11 października 1878 każdym razem o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna licytacya realności dłużnika Semka Kuźmaka własnej pod l. kon. 112 w Starem Siole położonej ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 550 złr. a wadyum 55 złr. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i reszta warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Lubaczów dnia 15 czerwca 1878.

(3959 3—3) **Edykt.**

L. 5154. W dniach 9 sierpnia i 16 września 1878 o godz 10 przedpołudniem odbędzie się w Kamionieckim sądzie licytacya realności Ilka Tomków własnej pod n. k. 28 Jukimowic położonej nieintabulowanej celem zaspokojenia sumy 16 zł. 85 ct. z pn. na rzecz Sisskinda Rotha.

Cena wywołania 366 zł. w. a., wadyum 10 prc.

Reszta warunków w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Busk d. 28 stycznia 1878.

(3941 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3306. Celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Melon w kwocie 187 złr. 50 ct. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 24 i 9 w Waławie położonej, dłużników Dmytra i Nastki Czerniaków tudzież Wasyla Galana własnej a mianowicie realności l. 24, w dniu 30 sierpnia 30 września i 30 października 1878, realności pod L. 9 zaś na dniu 4 września 14 października i dnia 14 listopada 1878 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa na kwotę 470 złr. i 1320 złr. wyprowadzona, zakład wynosi 47 złr. i 132 zł. w. a.

Warunki licytacyjne. akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Z c. k. miejs. deleg. sądu powiatowego.

Przemyśl 31 maja 1878.

(3860 3—3) **Edykt.**

L. 10471. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ustanawia adw. dr. Łuczakowskiego kuratorem, zaś adw. dr. Axelrada zastępcą dla z życia i miejsca pobytu niewiadomego pozwanego Dawida Rosenberga z powodu wniesionego na dniu 21 czerwca, 1878 l. 10471 pozwu Mojżesza Kohna przeciw niemu o uznanie wierzytelności 600 złr. w. a. na dzierżawie propinacyi dóbr Krzyweńkie, Oparszczyzna i Wasylków Mojżesza Kohna na rzeczonych dobrach intabulowanej względnie na połowie sumy 1000 złr. w. a. z pn. Mojżeszowi Kohn z ceny kupna dóbr Krzyweńkie się należącej, za zapłaconą i zgasłą, i wykreślenie takowej z ksiąg depozytowych zpn.

O czem się dawida Rosenberga przez niniejszy edykt zawiadamia.

Tarnopol dnia 24 czerwca 1878.

(3927 3—3) **Edykt.** L. 31415.

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Narbutha, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania przez Filię c. k. uprzyw. austr. zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie z dnia 21 czerwca 1878 l. 314 nakaz płatniczy na sumę wekslową 9000 zł. w. a. z pn. wydany i takowy równocześnie ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi dr. Bielińskiemu wręczono.

Lwów d. 22 czerwca 1878.

(4031 3—3) **Edykt.**

L. 4726 — 5421. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Horodence ogłasza się niniejszem że do spadku ś. p. Antoniego Pestendorfera byłego proboszcza obrząd. łać. w Czernelicy gdy spadkobierca ostatniej woli rozporządzeniem z dnia 18 sierpnia 1875 ustanowiony spadkobierstwa się z rzekł są w $^1/_3$ części krewni jego powołani.

Gdy ale krewni zmarłego sądowi nie są w zupełności znani przeto wzywa się niniejszem wszystkich którym prawo do spadku przysługuje ażeby w przeciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu się zgłosili i przy wykazaniu upoważnienia swe oświadczenie przyjęcia spadku w nieśli gdyż w razie przeciwnym pozostałość dla której kuratora w osobie W. Księdza Wincentego Szamockiego proboszcza obrządku łać. w Horodence ustanowiono tylko tym, którzy się oświadczą i swe prawo do spadku wykażą w miarę ich pretensyi przyznaną zostanie części nie zgłaszających się zaś Skarbowi Państwa przekazane będą.

Od c. k. sądu powiatowego

Horodenka dnia 21 czerwca 1878.

(3972 3—3) **Edykt.**

L. 31906. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż na prośbę Leiby Marka de praes. 13 czerwca 1878 l. 30168 przeciw Leonowi Gerstenfeldowi t. s. uchwałą z d. 15 czerwca 1878 l. 30168 nakaz zapłaty sumy wekslowej 265 zł 65 ct. w. a. z pn. wydanym został, a ponieważ miejsce pobytu Leona Gerstenfelda jest niewiadome a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tegoż Leona Gerstenfelda i na jego koszt i szkodę tutejszego adwokata dr. Waldmana kuratorem a adwokata dr. Bodeka substytutem tegoż mianował. z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 28 czerwca 1878.

(4076 3—3) **Edykt.**

L. 2451. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości że celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 150 złr. 11 ct. a względnie niespłaconej jeszcze reszty 111 złr. 17 ct. w. a. odbędzie się na rzecz Galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie w trzech terminach t. j. dnia 9 sierpnia 6 września i 11 października 1878 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya realności dłużnika Wasyla Witnika własnej pod l. k. 74 w Zapałowie położonej ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 300 złr. w. a. a wadyum 30 złr. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i reszta warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

Lubaczów dnia 15 czerwca 1878.

(4079 2—3) **Obwieszczenie.** L. 745.

Jego Excelencya Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego mianował na mocy §. 30 l proc. kar. dla trzeciej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych w roku bieżącym przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu Prezydenta sądu tegoż Lucilliana Kryńickiego Przewodniczącym a c. k. radców sądów krajowych Jana Strumieńskiego, Karola Willaume, Józefa Doboszyńskiego i Karola Porschińskiego zastępcami przewodniczącego sądu przysięgłych.

Posiedzenia tej kadencyi rozpoczną się w dniu 16 września 1878 o godzinie 9 przedpołudniem.

Prezydyum c. k. sądu obwodowego

Tarnopol 10 lipca 1878.

(4126 2—3) **Obwieszczenie**

L. 193. Dnia 17 lipca 20 sierpnia i 20 września 1878 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna licytacyja realności L. 113. 224. 125, w Baranowie dłużnika Andrzeja Krępy własnej ciała tabularnego niestanowiącej na pokrycie pretensyi p. adw. Dra. Wojciecha Rusia w kwocie 206 złr. w. a. z pn. s.

Cena wywołania wynos 2000 złr. w. a. Wadyum 200 złr. w. a.

Reszta warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Mielec dni 19 kwietnia 1878.

(4067 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6274. C. k. sąd powiatowy w Komarnie wiadomo czyni, że w sprawie egzekucyjnej Judy Leiba Zucherberga przeciw Tymkowi Horbun pto 30 złr. a. w. z pn. odbędzie się w biórze tutejszym publiczna sprzedaż przymusowa realności dłużnika Tymka Horbun własnej w Rumnie pod l. k. 80 st. 134 now. położonej ciała tabularnego niestanowiącej a to w trzech terminach a to dnia 13 sierpnia 1878 10 września 1878 i 11 października 1878 każdym razem o godzinie 11 rano.

Akt opisania i oszacowania tudzież resztę warunków licytacyjnych wolno chęć kupienia mającym przejrzeć w tusądowej registraturze.

Komarno 1 listopada 1877.

(4086 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1619. C. k. sąd powiatowy w Jaśle podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 16 sierpnia i dnia 13 września 1878 każdym razem o godzinie 10 przed południem sprzedaną zostanie realność pod Nr. 10 w Jaśle położona do masy spadkowej ś. p. Maryi Wiśniowskiej należąca.

Cena wywołania wynosi 300 złr. a. w. wadyum zaś 30 złr. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Jasło dnia 30 kwietnia 1878.

(3999 3—3) **Edikt.** Zl. 3828.

Zur Hereinbringung der Forderung der k. k. priv. allg. österr. Bodencreditanstalt in Wien an Kazimir Stefan zw. N. Młodecki pr. 882.745 fl. 99 kr. ö. W. c. s. e. wird zur exekutiven Feilbiethung der dem Kazimir Stefan zw. N. Młodecki gehörigen, in der städtischen Grundbuchstafel der Stadt Brody sub. Dom. nov. 4 fol. 215 vorkommenden Realität Nr. Tab. 5alt 9 neu in Brody, Prochownia, Beamtenhaus sammt allem Zugehör und Rechten, so wie der genannte Eigenthümer dieselbe besessen hat, und zu besitzen berechtigt war, der dritte Lizitationstermin auf den 20 August 1878 um 9 Uhr Vormittags hiemit ausgeschrieben. Ausrufspreis 2.000 fl., Vadium 10%, hievon sollte bei dieser dritten Feilbiethungstagsatzung Niemand den Ausrufspreis anbiethen so wird die feilzubiethende Realität auch unter demselben um jedweder angebothenen höchsten Preis an den Meistbiether hintange-geben werden.

Die übrigen Feilbiethungsbedingnisse und der Grundbuchsauszug liegen in der hiergerichtlichen Registratur zur Einsicht bereit.

Hievon werden mittelst dieses Ediktes die Kauflustigen, ferner der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Josef Saklikower rücksichtlich dessen unbekannte Erben, die unbekannt wo sich aufhaltenden: Heinrich Brückner und Eduard Vivenot, und alle jene Hypothekargläubiger, welche nach der Ausstellung des Grundbuchsauszuges (21 August 1875) an die Gewähr der feilzubiethenden Realität gekommen sind oder kommen würden, oder denen dieser Feilbiethungsbescheid oder einer der künftig zu erlassenden Bescheide aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, die Letztgenannten auch zu Händen ihres Curators Dr. Weisstein in Brody verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte

Brody am 14 Mai 1878.

(4085 3—3) **Obwieszczenie**

L. 1135. C. k. sąd powiatowy w Jaśle końcem ściągnięcia należytości Teofila Janigi w kwocie 75 zł w. a. z przynależytościami odbędzie się w budynku sądowym w dniach 19 lipca, 23 sierpnia i 27 września 1878 o godzinie 10 przed południem publiczną sprzedaż domu w Przysiekach położonego po Maryannie Janidzynej pozostałego.

Cena wywołania wynosi 250 zł. wadyum 25 złr. w. a.

Inne warunki do przejrzenia w registraturze.

Jasło d. 10 maja 1878.

(4105 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 21364. W moc. reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z dnia 10 lipca 1877 do l. 16348 zwija się z dniem 15 sierpnia b. r. urząd pocztowy w Sułkowicach.

Z okręgu doręczań tego urzędu pocztowego przydzielają się miejscowości Sułkowice, Rudnik, Harbutowice i Palcza do poczty w Izdebniku, miejscowość zaś Jasienica do poczty w Myślenicach.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Lwów d. 8 lipca 1878.

(4104 3—3) **Konkurs** L. 12818

na posady:

1) c. k. pocztmistra w Żurawnie za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 500 złr. z rocznemi poborami płacy 500 złr. ryczałtu kancelaryjnego 120 złr i ryczałtu 650 złr. za utrzymywanie codziennej jazdy posłańczej do Nowego Sioła a na powrót ewentualnie płacy 120 złr. za służbę telegraficzną.

2) c. k. pocztmistrza w Załuczu za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 400 złr. z rocznemi poborami płacy 400 złr. ryczałtu kancelaryjnego 80 złr. dodatkiem na manipulacyę 300 zł. ryczałtu na opakowywanie 100 złr. ryczałtu 250 złr. za utrzymywanie codziennego posłańca do Sniatyna i na powrót przytem wolnego używania lokalu pocztowego na dworcu.

3) c. k. ekspedyenta pocztowego w Bestwinie w powiecie Białskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 złr. z rocznemi poborami płacy 150 złr. ryczałtu kancelaryjnego 40 zł. i ryczałtu 140 złr. za utrzymywanie codziennego posłańca do Dziedzic.

4) Ekspedyenta pocztowego w Bukowsku w powiecie Sanockim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł. z poborami rocznemi płacy 200 złr. ryczałtu kancelaryjnego 60 złr. i ryczałtu 900 złr. za utrzymywanie codziennych jazd posłańczych pomiędzy Bukowskiem i Sanokiem.

Podania należy wnieść w przeciągu czterych tygodni do c. k. krajowej dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów dnia 11 lipca 1878.

(4066 3—3) **Edykt.**

L. 4314. Sąd powiatowy Kęcki rozpisuje na zaspokojenie pretensyi Macieja Dziubka w sumie 66 złr. 35 ct. z pn. egzekucyjną sprzedaż części składowych realności w Bielanach pod l. k. 74 położonej do małżonków Franciszka i Maryanny Gabrysiów należącej w sądzie w 3 terminach w dniach 5 sierpnia 2 września i 16 września 1878 każdym razem o 10 godzinie rano odbyć się mającą.

Cena wywołania 280 złr. wadyum 28 złr. kuratorem dla niewiadomych ustanowiono p. Jana Hordyńskiego.

Kęty 3 lipca 1878.

(4080 3—3) **Amortisirung** Zl. 10267.

Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol als Handelsgerichte wird der Inhaber der vom Berisch Lewites aus Tarnopol im Feber 1878 verlorenen von der Tarnopoler Filale der k. k. priv. gal Aktien-Hypothekenbank am 26 September 1877 Zl. 3317 ausgestellten auf Ueberbringer lautenden Verfatzscheins über eine Sternbinde von echten Perlen und Rauten u. z. 7 Stück silberner Klammern mit Diamanten im Schätzungswerthe von 90 fl, worauf bloß 40 fl. ö. W. ausgeliehen wurde und deren Zahlung bis 26 Juni 1878 prolongirt worden ist aufgefordert, den allenfälligen Anspruch auf diesen Versatzzettel bei diesem Gerichte längstens binnen einem Jahre anzuzeigen, als sonst nach Verlauf dieser Frist über weiteres Anlangen der Berisch Lewites dieser Versatzschein für amortisirt erklärt werden wurde.

Tarnopol am 19 Juni 1878.

(4032 3—3) **Edykt.**

L. 5607. Na zaspokojenia wierzytelności Süssmana Stary wynoszącej 900 złr. odbędzie się w tutejszym sądzie 26 września, 31 października i 27 grudnia 1878 o 10 godzinie rano przymusowa licytacya sumy 500 zł. w stanie biernym Jarosławskiej realności 37 Dom. 14 pag. 605 na rzecz Maryi i Aleksaudry Kusibów zaintabulowanej. Wadyum 50 złr. w. a.

Sąd powiatowy Jarosławski 2 czerwca 1878.

4022 3—3) **Edykt.**

L. 26. C. k. sąd podpisany ogłasza że do spadku zmarłego dnia 21 marca 1848 w Podbereźcach Iwana Baltra powołany między innemi tegoż pełnoletni syn Benedykt Baltro jako spadkobierca.

Gdy sądowi miejsce pobytu tegoż wiadome nie jest zawzywa go niniejszym edyktem, ażeby w przeciągu roku jednego od dnia ogłoszenia w tut. sądzie się zgłosił i deklaracyę do spadku wniósł ile że rozprawa ze zgłoszonemi spadkobiercami i ustanowionym kuratorem Teodorem Car przeprowadzoną zostanie.

Winniki 24 maja 1878.

(4125 2—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 1319 Dnia 8 sierpnia, 5 września i 26 września 1878 każdym razem o 10 godz. rano, na dwóch pierwszych powyżej lub za cenę szacunkową 55 zł. na trzecim zaś i poniżej takowej, sprzedanemi zostaną dwie parcele gruntu w roli Nowakowce pod nr. 270 w Grzechyni Wawrzyńca Polak własnego celem zaspokojenia pretensyi Wojciecha Makosia w kwocie 19 zł. 20 kr. z pn.

Protokół zajęcia i oszacowania tudzież warunki licytacyjne wolno interesowanym tutaj przejrzeć lub odpisać.

Maków 24 maja 1878.

(4120 2—3) **Edykt.**

L. 9834. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla posiadłości mniejszych w gminach katastralnych następujących:

Głogoczów w okręgu sądu powiatowego w Myślenicach, Lipniczki w okręgu sądu powiatowego w Ciężkowicach, Smyków mały w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowie, Gorajowice w okręgu sądu powiatowego w Jaśle, Bujaków, Stara wieś dolna w okręgu sądu powiatowego w Kętach, Trojanowice, Zielonki w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Krakowie. Wronowice z Łyczanką, Zawadka z Rodzielem, Rojówka, Wola Marcinkowska, Klęczany w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu, Jaworze dolne w okręgu sądu powiatowego w Pilźnie, Podrzecze, Brzeźna w okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu położonych otwarto nowe księgi gruntowe, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem dnia 3 maja 1877 l. 5069, do zgłoszenia praw rzeczonych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi objętych, z dniem 30 czerwca 1878 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach uskuteczniongo, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty w czasokresie od 1 sierpnia 1878 do 15 lutego 1879 włącznie, w sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków dnia 10 lipca 1878.

(4082 2—3) **Edykt.**

L. 4128. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 300 zł. w. a. z pn., odbędzie się na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego lwowskiego w tutejszym sądzie w trzech terminach dnia 5 sierpnia, 9 września i 14 października 1878, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności dłużnika Piotra Gawlika pod l. 2/24 w Wyżycach położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 800 zł. a wadyum 80 zł. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bochnia dnia 3 czerwca 1878.

(4130 2—3) **Edikt.** Zl. 23853.

Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit kundgemacht, daß zur Hereinbringung der dem Leib Selzer gebührenden Forderung pr. 1426 fl. ö. W. sammt 2% monatlich vom 25 April 1877 zu berechnenden Zinsen, den Exekutionskosten pr. 2 fl. 87 kr., 4 fl. 17 kr., 20 fl., 13 fl., 60 kr., und 12 fl. 78 kr. ö. W. die exekutive Feilbiethung der derobigen Forderung laut Dom. 150 p. 49 und 55 n. 13 und 18 on. zur Hypothek dienenden zur Nachlaßmasse der Pasche Bardach laut Dom. 150 pag. 53 n. 11 12 und 13 haer. gehörigen Realitätshälfte sub. Nr. $74^{2}/_{4}$ in Lemberg an zwei Terminen, nähmlich am 22 August und 12 September 1878 jedesmahl um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten werden wird.

Als Ausrufspreis wird der Schätzungswerth dieser Realitätshälfte im Betrage von 2757 fl. 50 kr. ö. W. angenommen. Das Vadium beträgt 10% des Ausrufspreises.

Für den Fall, als die erwähnte Realitätshälfte bei den obigen zwei Terminen nicht um oder über den Ausrufspreis veräußert werden könnte, wird zur Feststellung erleichternder Feilbiethungsbedingungen der Termin auf den 15 October 1878 um 10 Ur Vormittags mit dem Bedeuten bestimmt, daß die bei diesem Termine nicht erscheinenden Hypothekargläubiger als der Stimmenmehrheit der Erscheinenden beitretend werden angesehen werden.

Die weiteren Bedingungen so wie der Tabularauszug der in Rede stehenden Realitätshälfte können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Von der Lizitationsausschreibung werden die Interessenten. namentlich die bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, ferner alle jene Gläubiger, welche erst nach dem 3 April 1878 als dem Tage der Ausstellung des Tabularextraktes in die Tafel gelangen sollten, wie nicht minder diejenigen denen der Feilbiethungsbescheid oder ein anderer in dieser Exekutionssache zu ergehende Bescheid nicht zugestellt werden könnte zu Händen des gleichzeitig in der Person des Adv. Dr. Bodek mit Substituirung des Adv. Dr. Weiss bestellten Curators und mittelst dieses Edictes verständigt.

Vom k. k. Landesgerichte

Lemberg den 22 Juni 1878.

(4114 2—3) **Edykt.**

L. 2454. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 800 złr. w. a. a względnie niespłaconej jeszcze reszty 730 złr. 95 ct. w. a. odbędzie się na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie w trzech terminach t. j. dnia 16 sierpnia 13 września i 18 października 1878 każdym razem o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna licytacya realności dłużników Jędrucha Zurawel i Iwana Żurawel własnej pod l. k. 13 w Opace położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 1800 złr. w. a. a wadyum 180 złr. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i reszta warunków licytacyjnych, mogą być przejrzane w tutejszej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

Lubaczów dnia 15 czerwca 1878.

(4128 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 29120. W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla gościńca krakowskiego na przestrzeni od 116 do 127 następnie od 146 włącznie do 197 kilometra w Rzeszowskim okręgu budowniczym w latach 1879, 1880 i 1881 odbędzie się na dniu 31 lipca 1878 w c. k. starostwie w Rzeszowie publiczna licytacya przez składanie ofert pisemnych.

Dostawa na rok 1879 wynosi 2585 metrów sześciennych tłuczonego kamienia i żwiru rzeczonego w cenie fiskalnej 6288 złr. $47^{1}/_{2}$ ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące przejrzane być mogą w wymienionem c. k. starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także oferty zaopatrzone przepisaną marką stemplową i w 5% wadyum. z wyrażeniem ceny nietylko cyframi ale także i literami w oznaczonym terminie najpóźniej do godziny 12 w południe podane być mają.

Oferty nie ułożone według wzoru w §. 46 warunków licytacyi podanego lub nie złożone w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

We Lwowie dnia 30 czerwca 1878.

(4061 2—3) **Edykt.**

L. 5999. Samborski c. k. sąd obwodowy ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności galic. towarzystwa kredytowego ziemskiego w sumach 14247 zł. 96 ct. wa. i 19194 zł. 64 ct. wa. z przynal: na dniu 19 września b. r. o godz. 10 przed południem, w c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie, sprzedane będą przez publiczną licytacyę dobra Hrehorów w powiecie Rohatyńskim położone, w galic Tabuli krajowej dom 8 strona 561 zapisane do masy spadkowej Floryana Godzięby Wysockiego i Maryi Wacławy d. im z Grodzieckich Wysockiej należące.

Cena wywołania jest suma 162575 zł. aw. a dobra właśnie rzeczone w tym jedynym terminie sprzedane będą najwięcej ofiarującemu, także niżej ceny wywołania, wszakże nie niżej jak za kwotę 80.000 zł. aw.

Wadyum wynosi kwotę 10.000 zł. wa. będą w gotówce, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, lub w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną wspomnianych papierów.

Resztę warunków licytacyi i wyciąg hipoteczny, strony interesowane mogą do dnia 31 lipca b. r. włącznie w tutejszo-sądowej registraturze, zaś później od 7 sierpnia 1878 począwszy, w registraturze sądu obwodowego w Złoczowie przejrzeć lub w odpisie podnieść; co do podatków i należytości skarbowych. odsyła się ich do c. k. urzędu podatkowego w Rohatynie.

Sambor 18 czerwca 1878.

(4000 1—3) **Edikt.** Zl. 3829.

Zur Hereinbringung der Forderung der k. k. priv. allg. österr. Bodencreditanstalt in Wien an Kazimir Stefan zw: N. Młodecki pr. 882.745 fl. 99 kr. ö. W. c. s. e. wird zur exekutiven Feilbiethung der dem Kazimir Stefan zw. N. Młodecki gehörigen, in der städtischen Grundbuchstafel der Stadt Brody sub. Dom. nov. 4 Vol. 216 vorkommende Realität Nr. tab. 1285 in Brody Wirthshaus J.tki sammt allem Zugehör und Rechten, so wie der genannte Eigenthümer dieselben besessen hat, und zu besitzen berechtigt war, der dritte Lizitationstermin auf den 21 August 1878 um 9 Uhr Vormittags hiemit ausgeschrieben, Ausrufspreis 10.000 fl., Vadium 10 %, hievon sollte bei dieser dritten Feilbiethungstagsatzung Niemand den Ausrufspreis anbiethen, so wird die feilzubiethende Realität auch unter demselben um jedweder angebothenen höchsten Preis an den Meistbiether hintangegeben werden.

Die übrigen Feilbiethungsbedingnisse und der Grundbuchsauszug liegen in der hiergerichtlichen Registratur zur Einsicht bereit.

Hievon werden mittelst dieses Edictes die Kauflustigen, ferner der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Josef Saklikower, rücksichtlich dessen unbekannte Erben, die unbekannt wo sich aufhaltenden: Heinrich Brückner und Eduard Vivenot, und alle jene Hypothekargläubiger, welche nach der Ausstellung des Grundbuchsauszuges (21 August 1875) an die Gewähr der feilzubiethenden Realität gekommen sind oder kommen würden, oder denen dieser Feilbiethungsbescheid oder einen der künftig zu erlassenden Bescheide aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, die Letztgenannten auch zu Händen ihres Curators Dr. Weisstein in Brody verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte

Brody den 14 Mai 1878.

(4055 1—3) **Edykt.** L. 2811.

C. k. sąd powiatowy w Obertynie ogłasza niniejszem że w celu ściągnienia sum 260 złr. i t. d. od dłużnika p. Władysława Bursy na rzecz c. k. uprz. banku hipotecznego w Lwowie odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 22 sierpnia 1878 10 września 1878 i 24 października 1878, każdym razem o godz. 9 przed połud. publiczna licytacya realności pod l. 804 w Obertynie położonej własność p. Władysława Bursy jak dom. tom. II pag. 164 n. 1 haer. stanowiącej, na którą chęć kupienia mających się wzywa.

Główniejsze warunki licytacyi są następujące.

I. Licytacya tej realności odbędzie się ryczałtowo w trzech terminach, na których pierwszych dwóch terminach takowa tylko wyżej lub za cenę wywołania, zaś w trzecim terminie za każdą cenę ofiarowaną sprzedaną będzie.

II. Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 13956 złr. 25 ct.

III. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytcayi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład wadyum 5 prc. ceny wywołania a raczej okrągłą sumę 698 złr. bądź w gotówce bądź w książeczkach gal. kasy oszczędności bądź w gal. obligacyach indemnizacyjnych lub w obligacyach długu państwa albo też w listach zastawnych gal. towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprzyw. banku hipotecznego lub uprzyw. aust. banku narodowego w Wiedniu.

Obligacye i listy zastawne obliczone będą wedle kursu tychże w ostatnim przed licytacyą numerze w urzędowej Gazecie Lwowskiej ogłoszonego.

Wadyum nabywcy będzie zatrzymane i w depozycie złożone, a ile w gotowiźnie było złożone w cenę kupna wliczone zostanie; wadya innych licytujących po ukończeniu licytacyi będą im zwrócone.

IV. Nabywca będzie obowiązany w ciągu 30 dni po doręczeniu mu uchwały sądowej akt licytacyi prawnie zatwierdzającej wykazać przed sądem że wierzytelność c. k. uprz. gal. banku hipotecznego z pn. w kasie tegoż banku w zupełności zapłacił lub też po strąceniu zaległych należytości tegoż banku przyzwolenie na pozostawienie przy hipotece licytowanej realności reszty wierzytelności banku uzyskał.

Suma przez nabywcę czy to c. k. uprz. gal. akcyj. bankowi hipotecznemu w gotowiźnie zapłacona czy przez ten bank przy realności pozostawiona uważaną będzie jako na poczet ceny kupna uiszczona.

V. Resztę ceny kupna jaka pod odtrąceniu wadyum w gotowiźnie złożonego i sumy c. k. gal. akcyj. bankowi hipotecznemu rzeczywiście zapłaconej lub przez tenże bank na poczet ceny kupna przy hipotecz. realności postanowionej będzie jeszcze należała, winien nabywca w przeciągu dni 30 po doręczeniu mu uchwały sądowej porządek zaspokojenia wierzycieli hipotecznych prawomocnie ustanawiającej dosądu powiatowego w Obertynie złożyć lub też według postanowienia tego sądu zapłacić a dopóki to nie nastąpi od tej reszty ceny kupna procent po 6 prc. półrocznie z góry od dnia objęcia realności w fizyczne posiadanie do depozytu rzeczonego sądu składać. Wolno jednak będzie nabywcy względem zapłacenia tej reszty ceny kupna ułożyć się z przekazanemi do zapłaty wierzycielami, tudzież z hipotecznym dłużnikiem gdyby dlań jaka kwota pozostała, lecz w takim razie winien będzie nabywca w powyższym terminie dowieść przed sądem zawarcie tychże układów.

Wierzytelności hipoteczne, którychby przed umówionym terminem wypowiedzenia wierzyciele przyjąć nie chcieli, winien nabywca na poczet i w miarę ceny kupna na siebie przyjąć. Również obowiązanym będzie nabywca celem doręczenia mu uchwał sądowych miejsce swego zamieszkania sądowi wcześnie wskazać, a gdyby w Obertynie nie mieszkał, tem celem pełnomocnika, w Obertynie mieszkającego ustanowić, i tegoż sądowi oznajmić, inaczej przybicie uchwały za kratkami sądu jako doręczenie do rąk własnych uważanem będzie.

Skoro nabywca przed sądem wykaże, że 4 warunek dopełnił, oddaną mu będzie na jego żądanie i koszt kupiona realność w fizyczne posiadanie, a gdyby się o to nie zgłosił objęcie realności w fizyczne posiadanie jako z dn em wykazania się z dopełnienia 4 warunku uważanem będzie od którego dnia wszelkie z posiadaniem połączone dochody realności tudzież wszelkie ciężary i niebezpieczeństwa na kupującego przejdą jak też procenta od reszty ceny kupna liczyć się będą.

Zarazem wydanem będzie nabywcy na jego żądanie dekret własności z mocy którego tenże za właściciela kupionej realności jednak tylko wtedy zaintabulowanym zostanie, jeżeli równocześnie zaintabulowane obowiązków w §. 5 i 8 niniejszych warunków wyrażonych w stanie biernym tejże realności na koszt jego nastąpi, przyczem wszystkie na tejże realności ubezpieczone prawa i wierzytelności z wyjątkiem ciężarów gruntowych i wierzytelności, które na hipotece pozostać mają wyekstabulowane i na cenę kupna przeniesione będą.

VII. Wszelkie z przeniesieniem własności i z intabulacyą połączona należytości i koszta winien nabywca bez potrącenia onych z ceny kupna w zupełności ponosić.

VIII. Wrazie niedopełnienia którego kolwiek z powyższych warunków nabywca utraci wadyum i wszystkie na poczęte ceny kupna zaliczone kwoty które na zaspokojenie wierzytelności hipotecznych przypadną a nadto realność ta w drodze licytacyi na koszt i stratę nabywcy w jednym tylko terminie i to nawet niżej ceny wywołania jednak tylko za taką cenę sprzedaną będzie która na całkowite zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. gal. akcyj. banku hipotecznego i poprzedzających wierzytelności wystarczy i prócz tego nabywca za wszelkie szkody przez swoją nieostrożność wyrządzone całym swoim majątkiem odpowiedzialnym się stanie.

IX. Wyciąg hipoteczny realności w tutejszosądowej registraturze przejrzeć lub odpisać można.

C. k. sąd powiatowy
Obertyn dnia 30 maja 1878.

(4073 1—3) **Edykt.**

L. 3225. Wskutek polecenia c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 16 maja 1878, l. 6402, c. k. sąd powiatowy w Wadowicach podaje do wiadomości, że wskutek prośby Szczepana i Maryanny Gancarzów, projekt nowego wykazu hipotecznego dla posiadłości w gminie katastralnej miasta Wadowice położonej „grunt ogród zwanej pod l. parc. 70 c.“, dotąd w księgach gruntowych miasta Wadowice niewpisanej, obejmującej 313 sążni kwadr. powierzchni z domem na tymże gruncie wymurowanym, lk. 475 oznaczonym, która to posiadłość graniczy od północy z realnością pod lk. 325 st./234 n., a względnie z parcelą gruntową 70 a. do spadkobierców Macieja Kołodziejczyka należącą, od północnego wschodu z realnością Michała Kudasa „Mydlarnią“ zwaną, lk. 240 oznaczoną i przynależnym do tej realności ogrodem, od wschodu z ogrodem Dominika Kneska pod l. p. 65, od południa z parcelą gruntową pod l. 70 b. do spadkobierców Macieja Kołodziejczyka należącą, wreszcie od zachodu z ulicą nowotarską czyli drogą krajową Wadowicko-Suską, w okręgu c. k. sądu powiatowego w Wadowicach znajdujący się, według ustawy krajowej z dnia 20 marca 1874 l. 29 d. u. kraj. wygotowany za wykaz hipoteczny powyższej posiadłości, poczynając od dnia 20 sierpnia 1878 uważany będzie, a od tegoż dnia wolno takowy przeglądać w c. k. sądzie powiatowym w Wadowicach, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa czy to własności czy zastawu, czy jakie bądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do tej nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionego wykazu hipotecznego, c. k. sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiegoś prawa przed otwarciem tego nowego wykazu nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem w księgach gruntowych tego nowego wykazu gruntowego nabyli do tej nieruchomości lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawo do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu tego nowego ciała hipotecznego wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do c. k. sądu powiatowego w Wadowicach najdalej do dnia 20 listopada 1878, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu, jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowym wykazie hipotecznym zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużony, ani też w razie zaniedbania go do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed sąd wniesionej

Wadowice dnia 6 lipca 1878.

(4133 1—3) **Edykt.**

L. 8288. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych dla posiadłości mniejszych w gminach katastralnych następujących: Dąbrówka morska z miejscowościami Dąbrówka wielka i Dąbrówka mała, Rysie z miejscowością Rudy, Barczków, Pojawie, w okręgu sądu powiatowego w Radłowie; Wrzępie w okręgu sądu powiatowego w Bochni; Obidowa w okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu; Głębowiec i Piotrowice w okręgu sądu powiatowego w Andrychowie; Bronowice małe i Jeziorzany, w okręgu sądu powiatowego w Liszkach; Jamna, Brzana dolna, Bukowiec, Kipszna, w okręgu sądu powiatowego w Ciężkowicach; Sienna w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu; Ożanna w okręgu sądu powiatowego w Leżajsku; Krajowice, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle; Koszyce małe z miejscowością Ostrzembowska wola, Kobierzyn z miejscowościami Breń, Dębrze, Góra i Wymyśl, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie; Słotowa, w okręgu sądu powiatowego w Pilźnie; Krawce w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu; Łęki w okręgu sądu powiatowego w Dobczycach; Tarnawa górna w okręgu sądu powiatowego w Slemieniu; Rusinów stary w okręgu sądu powiatowego w Sokołowie; Nisko w okręgu sądu powiatowego w Nisku; Szarwark w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowie; Chorzelów, Złotniki, w okręgu sądu powiatowego w Mielcu; Sepnica w okręgu sądu powiatowego w Dębicy; poręby Dymarskie w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowy położonych, według ustawy krajowej 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowane za nowe księgi gruntowe poczynając od 1 sierpnia 1878 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w sądzie powiatowym w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych, sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszzstkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną, najdalej do 30 września 1879, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowej księdze gruntowej zamieszczonych a niezaprzeczonych w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga gruntowa wstępuje, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków 5 lipca 1878.

(4097) **Edykt.**

L. 266. C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do publicznej wiadomości, że Dyrekcya ruchu c. k. uprzyw. kolej Arcyksięcia Albrechta przedłożyła wykazy i mapy oraz wykaz ciężarów gruntowych dotyczący obszarów w obrębie gmin katastralnych Horbaczy, Czerkasy, Honiatycze i Werbiż położonych a pod kolej ze Lwowa do Stryja prowadzącą wziętych z prośbą o wydrożenie postępowania po myśli §§. 18 36 ustawy z dnia 19 maja 1874 l. 71 Dz. pr. p.

Podanie to z załącznikami przechowano w tutejszym sądzie gdzie ej każdy przejrzeć może.

Wzywa sąd przeto wszystkich tych którzy poczytują się za pokrzywdzonych żądanem przez przedsiębiorstwo przeniesieniem gruntów kolejowych do wykazu hipotecznego koleji żelaznej aby swe roszczenia ustnie lub pisemnie w tutejszym sądzie najdalej do dnia 27 sierpnia 1878 zgłosili.

Wrazie wcześnie zgłoszonych roszczeń wyznacza się termin do dochodzeń na miejscu w powyższych gminach na dzień 28 sierpnia 1878.

Prawa rzeczone nabyte dopiero 16 lipca 1878 jako dniu wywieszenia edyktu w tutejszym sądzie lub po tymże dniu na gruntach w wykaz hipoteczny koleji żelaznej wpisać się mających przeciw osobom które takowe przed przedsiębiorstwem posiadały niebędą uwzględnione przy zapisywaniu tych gruntów do księgi dla kolej żelaznych.

Takie prawa rzeczone wywierają skutek tylko w tym i o tyle o ile grunta te nie zostaną zapisane dla kolej żelaznych

Termin do zgłoszenia roszczeń powyżej wyznaczony nie może być przedłużonym.

Przywrócenie do pierwotnego stanu wrazie uchybienia terminu niema miejsca o spóźnione zgłoszenia z urzędu zostaną odrzucone.

Komarno dnia 30 marca 1878.

(3930 1—3) **Edykt.**

L. 2452. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 250 złr. w. a. a względnie niespłaconej jeszcze reszty 206 złr. 86 ct. w. a. odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, w tutejszym sądzie w trzech terminach, t. j. 16 sierpnia, 13 września i 18 października 1878 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna licytacya realności dłużnika Fedka Potocha własnej, pod l. k. 10 w Dąbrowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 550 złr. w. a. wadyum 55 złr. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i reszta warunków licytacyjnych. mogą być przejrzane w tutejszej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.
Lubaczów dnia 15 czerwca 1878.

(4005 1—3) **Edykt.**

L. 2893. C. k. Sąd powiatowy przedsięweźmie 26 wrześ ia 24 października i 21 listopada 1878 każdym razem o godzinie 10 rano przymusową publiczną sprzedaż realności nr. k. 47 w Krużlowy wyżniej wedle wykazu hip. l. 33 księgi gruntowej nowo utworzonej dłużnika Wincentego Gołyźniaka własnej na zaspokojenie pretensyi Mojżesza Picelle 270 złr. w. a. z pn.

Cena wywołania 4464 złr. a. w. wadyum 446 złr. 50 ct. a. w. bliższe warunki do przejrzenia w sądzie..

Grybów 31 maja 1878.

(4087 1—3) **Edykt.**

L. 5877. C. k. sąd powiatowy w Krośnie wzywa nieobecną, z miejsca pobytu niewiadomą Maryanę Donga, aby w przeciągu roku oświadczyła się do spadku matki Anny Paczosa, dnia 26 sierpnia 1873 w Krośnie bez ostatniej woli rozporządzenia zmarłej inaczej postępowanie spadkowe z jej kuratorem Wawrzeńcem Wilkiem przeprowadzone zostanie.

Krosno dnia 10 marca 1878.

(4101) **Obwieszczenie.**

L. 9525. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że dnia dzisiejszego została do rejestru handlowego dla firm pojedyńczych wpisana firma „Władysław Jarecki“ dzierżycielem tej firmy jest Władysław Jarecki prowadzący przedsiębiorstwo wyrobu okowity w dobrach Podgrodzie w powiecie Dembickim.

Tarnów dnia 6 czerwca 1878.

(4145) **Obwieszczenie.**

L. 128. Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Mielcu zawiadamia, że dochodzenia celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Malinie w dniu 23 lipca 1878 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszeniu w urzędach gminnych.

Mielec 14 lipca 1878.

(4099 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 9281. Edykt tusądowy z dnia 21 maja 1878 L. 7516. ogłaszający przymusową licytacyę części dobr Turze „Horodyszczyzna“ zwanej na rzecz uprzyw. aust. Banka narod. pto 3755 złr. 28 ct. z pn. prostuje się w ten sposób, iż dłużnik nie Karol Bielański, ale Karol Bilański się nazywa.

C. k. sąd obwodowy.
Sambor dnia 18 czerwca 1878.

(4146 1—3) **Edykt.**

L. 3451. Do pertraktacyi spraw spadkowych, kompetencyi tutejszego sądu podlegających daje się ogólną delegacyę p. Notaryuszowi Michałowi Baczyńskiemu w Ustrzykach dolnych.

C. k. sąd powiatowy
Lutowiska dnia 25 czerwca 1878.

(4123 1—3) **Edykt.**

L. 4723. C. k. sąd obwodowy w Nowym-Sączu w załatwieniu odezwy c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 30 marca 1878 l. 15708, celem zaspokojenia t. j. wydobycia jak dom. 350 pag. 430 n. 18 on. na rzecz galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego lwowskiego w stanie biernym dóbr Brzana dolna jak dom. 350 pag. 430 n. 16 haer. Celiny z Wojnarowiczów Pieniążkowej i Władysławy z Wojnarowiczów Łukawskiej, tudzież jak dom. 350 pag. 432 n. 21 haer. Konstantego Pieniążka i Celiny czyli Celestyny Pieniążkowej własnych intabulowanej pożyczki, a względnie z pożyczki w kwocie 2600 zł. m. k. pozostałej reszty 1241 zł. 13 kr. mk. czyli 1303 złr. 28 kr. wa. wraz z prowizyą 6% od dnia 30 czerwca 1875 liczyć się mającą, tudzież z prowizyą zwłoki od pojedyńczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach 65 zł. mk. czyli 68 zł. 25 kr wa. od dnia 1 lipca 1875 zalegających, za każdą pojedyńczą zapadłą ratę od dnia przypadłości, aż do dnia uiszczenia po 6% liczyć się mającą, z nadzwyczajnym dodatkiem po 2% w myśl §. 65 statutów galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego i z obowiązań dłużnika skryptem z dnia 25 lipca 1846, objętych uchwałą dyrekcyi z dnia 17 sierpnia 1866 l. 2671 postanowionych, nareszcie kosztów egzekucyjnych w kwocie 27 złr. 22 kr. a. w. i kosztów obecnych egzekucyjnych w kwocie 11 zł. wa. jednak z zastrzeżeniem potrącenia popłaconych na rachunek tej wierzytelności kwot, rozpisuje publiczną przymusową sprzedaż, rzeczonych dóbr Brzana dolna w powiecie Grybowskim położonych w dwóch terminach 27 września i 25 października 1878, każdym razem o 9 godzinie przedpołudniem w gmachu tutejszego sądu przedsięwziąć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 11.874 złr. $47^1/_8$ kr. mk. czyli 12468 zł. 53 kr. w a. Wadyum wynosi 1247 złr. 22 kr. w. a.

Gdyby dobra te w pierwszym lub drugim terminie przyjnajmniej za cenę wywołania nie były sprzedane, natenczas w celu ułożenia warunków ułatwiających, wyznacza się termin na dzień 25 października 1878 o 11 godzinie przed południem z tym dodatkiem, iż wierzyciele hipoteczni na tym terminie niestawający, uważani będą za przystępujących do większości głosów stawających.

O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się osoby, którymby niniejsza uchwała z jakich kolwiek przyczyn doręczoną być nie mogła, tudzież osoby, któreby z pretensyami swemi do hipoteki dóbr Brzana dolna po dniu 3 listopada 1877 weszły, niniejszym edyktem, tudzież do rąk kuratora ustanowionego w osobie adwokata p. dr. Jarosza z podstawieniem adwokata p. dr. Zielińskiego, zaś znane strony interesowane do rąk własnych.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny mogą być przejrzane w tutejszym sądzie, a wykaz podatkowy w urzędzie podatkowym w Grybowie.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy-Sącz dnia 15 czerwca 1878.

(4143 1—3) **Edykt.** L. 3098.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, że w dniach 16 sierpnia, 16 września i 21 października 1878 każdym razem o godzinie 10 rano, przeprowadzi egzekucyjną sprzedaż folwarku Pniaki Zenona Gutowskiego i Anny Więckowskiej własnego, na zaspokojenie pretensyi Leiby Horowitza w kwocie 800 złr. z pn. pod następującemi warunkami

1. Folwark powyższy sprzedany będzie na pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej, cenę wywołania stanowiącej w kwocie 6231 złr., lub za takową na trzecim zaś także poniżej tej ceny.

2. Wadyum wynosi 623 złr.

3. Dalsze warunki mogą być przejrzane w registraturze sądowej.

Dąbrowa dnia 2 lipca 1878.

(4063) 3—3 **Edykt.**

L. 13161. C. k. sąd delegowany miejski dla spraw cywilnych w Krakowie podaje do publicznej wiadomości że celem zaspokojenia należytości gal. zakładu kredytowego ziemskiego a mianowicie:

II. raty dnia 1 lutego 1875 płatnej 26 złr. w. a. 12% zwłoki od 1 lutego 1875 do dnia zapłaty.

III. raty dnia 1 sierpnia 1875 płatnej 26 złr. w. a. 12% zwłoki od 1 sierpnia 1875 do dnia zapłaty.

IV. raty od 1 lutego 1876 płatnej 26 złr. 12% zwłoki od 1 lutego 1876 do dnia zapłaty.

V. raty 1 sierpnia 1876 płatnej 26 złr. 12% zwłoki od 1 sierpnia 1876 do dnia zapłaty reszty kapitału pożyczkowego w kwocie 353 złr. 97 ct. w. a. z osetkami zwłoki od dnia wniesienia podania z dnia 28 lutego 1877 l. 4969 po 12% aż do dnia zapłaty tudzież na zaspokojenie kosztów egzekucyjnych w kwocie 6 złr. w. a. oraz obecnie przyznających się kosztów egzekucyjnych w kwocie 13 złr. 61 ct. w. a. od Stanisława i Heleny Palmowskich się należących odbędzie się w dniach 30 lipca 1878 i 30 sierpnia 1878 każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowem pod l. 10 licytacya realności pod l. kns. 10 w Węgrzech położonej wedle wyciągu hipotecznego do dłużników Stanisława i Heleny Palmowskich należącej.

Dla niewiadomych wierzycieli ustawia się kuratorem adw. Dra. Goldmana z substytucyą adw Dra. Trojnalskiego z poleceniem aby prawa tychże wedle przepisu ustawy bronili.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 800 złr. w. a.

Wadyum wynosi 80 złr.

Posiadłość powyższa poniżej ceny szacunkowej nie będzie sprzedaną.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akty zastawniczego opisania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Kraków 26 czerwca 1878.

L. 10558. **Edykt.** (4060 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, że otworzył konkurs do całego ruchomego jakoteż w krajach, dla których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 ważna jest położonego nieruchomego majątku Jana Sadllbergera kupca w Borysławiu zamieszkałego. Kierownictwo upadłości tej porucza się p. c. k. radcy sądu krajowego Czaczkowskiemu a tymczasowem zawiadowcą masy ustanawia się Pana adw. dr. Łopuszańskiego w Drohobyczu. Wszyscy ci którzy do tej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensye rościć chcą, mają takowe nawet w razie, gdyby onie spór wytoczony był, w ciągu 60 dni od dnia ogłoszenia tego edyktu w tutejszym sądzie obwodowym wedle przepisu ustawy konkursowej w celu zapobieżenia zagrożonym w tejże skutkom prawnym zgłosić się, i na terminie, który na d. 20 września 1878 w Samborskim c. k. sądzie obwodowym ustanawia się, przed komisarzem konkursowym do likwidacyi i do oznaczenia pierwszeństwa wnieść.

Termin ten wyznacza się zarazem także i do zawarcia ugody. Wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną i pretensye swe zgłoszą, służy prawo powołać inne osoby w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli. Do zatwierdzenia przez sąd ustanowionego albo do zamianowania innego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i do wyboru wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 26 lipca 1878 o godzinie 9 przedpołudniem w obec komisarza konkursowego.

Zarazem zawiadamia się wierzycieli, którzy nie w Samborze mieszkają, że wedle §. 111 zastępcę w Samborze mieszkającego celem doręczenia uchwał oznaczyć mają, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego dla nich kurator na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie. Dalsze ogłoszenia w ciągu postępowania konkursowego umieszczane będą, a dodatku urzędowym do Gazety Lwowskiej.

Sambor d. 9 lipca 1878.

Doniesienia prywatne.

(3956 2—3) L. 10638.

Ogłoszenie.

Szpital powszechny we Lwowie, potrzebuje wynająć dwa domy obok siebie, lub w bliskości jeden od drugiego położone, na pomieszczenie w jednym zakładu położnic, a w drugim oddziału chirurgicznego.

Kontrakt może być zawartym na lat sześć poczynając od dnia 1 maja 1879 r.

Główne warunki, żeby pokoje były suche, wysokie, obszerne, w jednym domu powinno być takich pokoi do 30, a w drugim do 50. Przed innemi, pierwszeństwo mieć będą domy bliżej szpitala głównego położone, z ogródkami i obszerniejszemi podwórzami.

Życzący sobie wynająć takie domy właściciele, zechcą zgłosić się listownie do dyrekcyi szpitala powszechnego, z podaniem ceny czynszu, i ogółowego wyrażenia ilości ubikacyi.

Dyrekcya szpitala powszechnego.

Lwów dnia 6 lipca 1878.

Z drukarni W. Łozińskiego, ul. Czarneckiego, dom Warnera, l. 12.